

9. januar 2017

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 27. januar 2017

1) Præsentation af direktivforslag om muligheden for at indføre generel omvendt betalingspligt som en midlertidig undtagelse for EU's momssystem - <i>Præsentation af Kommissionen</i> KOM(2016)811 Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet	2
2) Præsentation af Maltas formandskabsarbejdsprogram - <i>Præsentation af Formandskabet</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Finansministeriet, Skatteministeriet og Erhvervsministeriet	7
3) Europæisk semester: Kommissionens årlige vækstundersøgelse, varslingsrapporten og anbefalinger til euroområdet som helhed for 2017 - <i>Rådskonklusioner mv.</i> KOM(2016)725, KOM(2016)726, KOM(2016)728 Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	22
4) Basel IV - <i>Status</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet	31
5) Endelig rapport fra Højniveaugruppen for EU's Egne Indtægter - <i>Præsentation</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	37

Dagsordenspunkt 1: Præsentation af direktivforslag om muligheden for at indføre indenlandsk generel omvendt betalingspligt som en midlertidig undtagelse fra EU's momssystem

KOM(2016) 811

1. Resume

Der ventes en præsentation på ECOFIN af et direktivforslag om muligheden for at indføre indenlandsk generel omvendt betalingspligt for moms for leverancer over en vis værdi mellem virksomheder. Forslaget ventes behandlet på teknisk og politisk niveau i løbet af foråret 2017.

Direktivforslaget indebærer bl.a., at EU-lande med særligt store problemer med momssvig midlertidigt kan indføre indenlandsk generel omvendt betalingspligt (for leverancer mellem virksomheder på over 10.000 euro pr. faktura). Forslaget indebærer ikke ændringer i forhold til momsreglerne for leverancer mellem virksomheder på under 10.000 euro pr. faktura. Forslaget indebærer heller ikke ændringer i, hvordan den endelige forbruger betaler moms.

ECOFIN har tidligere drøftet mulighederne for midlertidigt at indføre indenlandsk generel omvendt betalingspligt for moms i enkelte EU-lande, hvor landene var delte i spørgsmålet. En række lande var dog imødekommende overfor ønskerne fra især Tjekkiet om at indføre generel omvendt betalingspligt for moms i forsøget på at imødekomme landets problemer med momssvig.

Fra dansk side er det vigtigt, at momssystemet tilrettelægges, så det indebærer færrest muligt administrative byrder for virksomheder, samt at risikoen for svindel minimeres, og at momsprovenuet sikres. Det er også vigtigt, at forslaget på hensigtsmæssig vis begrænses til lande, som har relativt store direkte eller afledte problemer med momssvig, og at der er sikkerhedsmekanismer ift. virkningerne for det indre marked. Regeringen vil tage præsentationen til efterretning og analysere forslaget nærmere.

2. Baggrund

Rådet vedtog 25. maj 2016 konklusioner vedr. Kommissionens handlingsplan for momsområdet, som bl.a. opfordrer Kommissionen til at undersøge såkaldt indenlandsk generel omvendt betalingspligt for moms. Kommissionen præsenterede på ECOFIN 17. juni 2016 en analyse heraf. Kommissionen har 21. december 2016 fremsat et forslag, som vil give mulighed for midlertidigt at indføre indenlandsk generel omvendt betalingspligt på leverancer af ydelser og varer over en vis grænse mellem virksomheder inden for de enkelte EU-lande, *jf. nedenfor*.

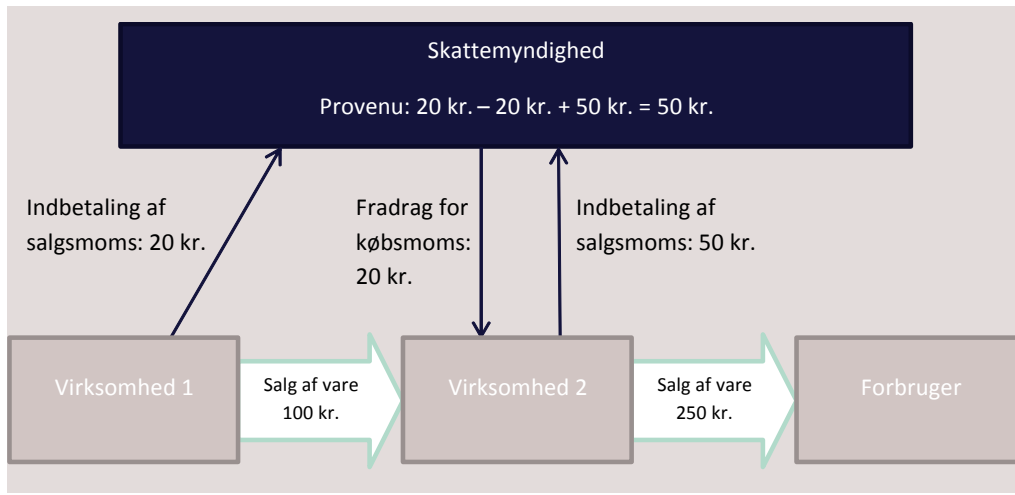
Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 113 og kan vedtages af Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Generel omvendt betalingspligt for moms

I det nuværende momssystem er momsbetalingspligten i forbindelse med *indenlandske* handler mellem to virksomheder, *jf. figur 1*, som udgangspunkt pålagt den *sælgende* virksomhed (virksomhed 1), som opkræver moms for sine salg og

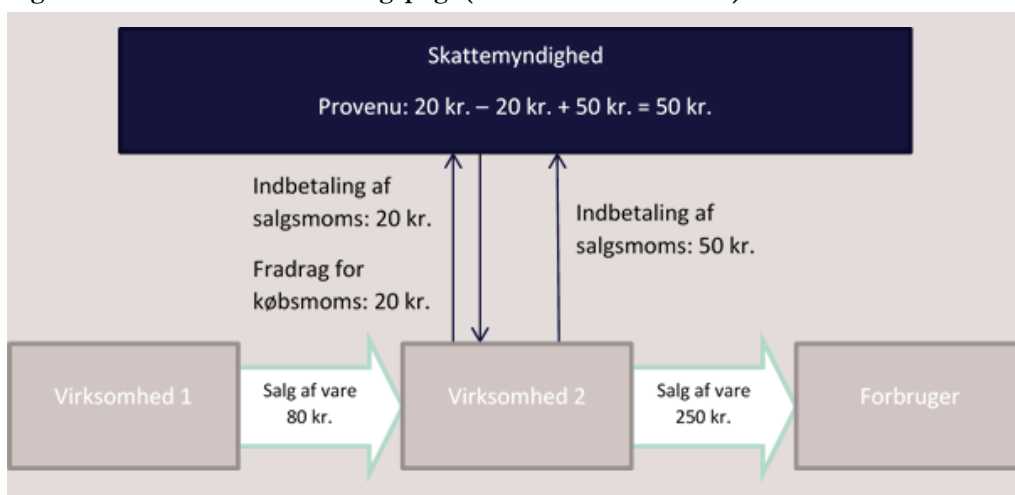
indbetaler salgsmomsen til skattemyndighederne. Den *købende* virksomhed (virksomhed 2) kan herefter fradrage den købsmoms, som virksomheden har betalt for sine køb, når den indbetaler momsen på salget til det endelige forbruger.

Figur 1. Illustration af det nuværende momssystem (for indenlandsk handel)



Omvendt betalingspligt indebærer i stedet, *jf. figur 2*, at den *selgende* virksomhed (virksomhed 1) ikke længere opkræver og betaler moms ved sit salg til den *købende* virksomhed (virksomhed 2). Den *købende* virksomhed (virksomhed 2) opgør og betaler i stedet salgsmomsen (på 20 kr.) for sit køb fra virksomhed 1 direkte til skattemyndighederne samtidig med, at virksomheden tager fradrag for købsmomsen (ligeledes 20 kr.). Herved udligner salgs- og købsmomsen hinanden, således at salget mellem virksomhederne i praksis sker uden moms.

Figur 2. Generel omvendt betalingspligt (for indenlandsk handel)



Når virksomhed 2 videresælger varen til en endelig forbruger, opkræver virksomhed 2 moms og indbetaler den til myndighederne som i det normale momssystem. Omvendt betalingspligt flytter således den samlede momsbetaling for hele værdikæden til virksomhed 2 (fx en detailhandelsvirksomhed). Momsbeta-

lingen var før fordelt på virksomhed 1 og virksomhed 2. Den samlede momsbetaling for værdikæden (og dermed provenuet til skattemyndigheden) er uændret.

Momssvig

Momssvig kan i det nuværende system foregå ved, at den sælgende virksomhed unddrager sig betaling af moms ved f.eks. at lukke sin momsregistrering ned inden betalingen af virksomhedens salgsmoms, mens den anden, køvende virksomhed fortsat kan fradrage sin tilsvarende købsmoms (såkaldt ”missing trader”-svindel). I eksemplet, *jf. figur 1*, svarer det til, at de 20 kr. i salgsmoms opkrævet af virksomhed 1 ved dens salg til virksomhed 2 aldrig indbetales til skattemyndigheden, mens virksomhed 2 fortsat får det tilsvarende fradrag på 20 kr., når den indbetaler momsen på salget til den endelige forbruger på 50 kr. Momskarruselsvig er en betegnelse for en særlig type momssvig. Momskarruselsvig er typisk organiseret gennem en række forskellige virksomheder, der sælger og køber den samme vare eller ydelse adskillige gange. Ved hver transaktion opnår den køvende virksomhed et fradrag for købsmomsen, men den sælgende virksomhed indbetaler ikke den skyldige salgsmoms til skattemyndighederne.

Omvendt betalingspligt udelukker i teorien momskarruselsvig. Den sælgende virksomhed ligger således ikke inde med momsbetalinger, som kan ”forsvinde” uafhængigt af, at den køvende virksomhed opnår fradrag herfor. Dog kan der i stedet opstå en række nye former for svindel, fx hvor virksomheden (virksomhed 2 i eksemplet) i slutningen af transaktionskæden forsvinder inden den opkrævede moms indbetales, hvorved staten lider et tab i form af momsen for hele den forudgående værdikæde¹. Samtidig bliver momssystemet mere kompliceret både for erhvervslivet og skattemyndighederne, hvis der sideløbende eksisterer både normal og omvendt betalingspligt indenfor ét land (fx transaktioner under hhv. over 10.000 euro) eller på tværs af lande.

3. Formål og indhold

Der ventes en præsentation af direktivforslaget på ECOFIN. Forslaget ventes behandlet på teknisk og politisk niveau i løbet af foråret 2017.

Formålet med forslaget er at give EU-lande med særligt store problemer med momssvig en mulighed for at afprøve generel omvendt betalingspligt for moms som et værn mod svindlen. Forslaget har i hovedtræk følgende elementer:

- Forslaget giver EU-lande mulighed for at ansøge Kommissionen om tilladelse til midlertidigt at indføre *generel* omvendt betalingspligt for moms på leverancer (både varer og ydelser) mellem virksomheder, der *overstiger* 10.000 euro pr. faktura. Forslaget giver ikke mulighed for, at et land kan udvælge sektorer eller enkelte varegrupper/tjenester til omvendt betalingspligt, mens

¹ I eksemplet svarer det til, at virksomhed 2 ikke indbetaler 50 kr. i salgsmoms fra salget til den endelige forbruger under omvendt betalingspligt, *jf. figur 1*. Hvorimod tabet, hvis virksomhed 2 forsvandt under normal betalingspligt, kun ville være 30 kr., fordi virksomhed 2 så heller ikke får fradrag for sin købsmoms, mens virksomhed 1 fortsat indbetaler sin salgsmoms, *jf. figur 1*.

andre varer og tjenester følger det normale momssystem². For leverancer mellem virksomheder *under* 10.000 euro pr. faktura vil momsreglerne være uændret. Forslaget indebærer heller ikke ændringer i, hvordan den endelige forbruger betaler moms.

- Det vil som udgangspunkt kun være muligt at indføre midlertidig generel omvendt betalingspligt i EU-lande, som er særligt ramt af momssvig, særligt momskarruselsvig. Kommissionen foreslår således følgende kriterier for at kunne ansøge: 1) landet har et momsgab³, som er mindst 5 pct. point højere end det gennemsnitlige momsgab blandt EU-landene⁴, 2) momskarruselsvig udgør mindst 25 pct. af landets samlede momsgab, og 3) øvrige foranstaltninger mod momskarruselsvig har ikke været effektive.
- Forslaget giver også EU-lande, der ikke opfylder ovenstående kriterier, mulighed for at indføre generel omvendt betalingspligt, hvis 1) landet grænser op til et land, der har valgt at indføre midlertidig generel omvendt betalingspligt, 2) der ses en høj risiko for, at svigen flytter fra landet, der har indført generel omvendt betalingspligt til det pågældende naboland og 3) øvrige foranstaltninger mod momssvig ikke har været effektive.
- Forslaget medfører en række rapporteringsforpligtelser frem til 2022 om effekterne af brugen af generel omvendt betalingspligt, både for de lande, som vælger at indføre generel omvendt betalingspligt, og for de lande, som ikke indfører generel omvendt betalingspligt.
- EU-lande, som indfører omvendt betalingspligt for moms, skal ifølge forslaget etablere elektroniske rapporteringskrav til alle momspligtige personer.
- Kommissionen foreslår, at det skal være muligt at trække tilladelser tilbage, såfremt det viser sig, at generel omvendt betalingspligt i et EU-land har en betydelig negativ effekt på det indre marked, fx ved at momssvigen kan flytte til andre lande, som ikke har indført omvendt betalingspligt.
- Kommissionen foreslår, at muligheden for at anvende generel omvendt betalingspligt for moms skal være en midlertidig ordning, som skal gælde fra 20 dage efter en evt. vedtagelse og frem til 30. juni 2022.

Forslaget er endnu ikke vurderet nærmere. Der vil blive udarbejdet grund- og nærhedsnotat om forslaget, når det foreligger i dansk sprogversion.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentets holdning til forslaget kendes endnu ikke.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

² Dog med undtagelse af de muligheder, der i forvejen eksisterer for at indføre omvendt betalingspligt for bestemte sektorer og varegrupper fx tablets og pc'er.

³ Momsgabet opgøres som forskellen mellem den moms, der faktisk opkræves og det samlede forventede momsgrundlag. Et momsgab kan bl.a. skyldes virksomhedskonkurs, fejlrapportering, momsundgåelse og svig mv.

⁴ Kommissionen skønner, at det gennemsnitlige momsgab for EU27 er 10,4 pct. i 2014 samt at 11 lande (Bulgarien, Tjekkiet, Grækenland, Italien, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Portugal og Slovaktiet) umiddelbart har et momsgab, som er mindst 5 pct.point større end EU-gennemsnittet i 2014.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Præsentationen medfører ikke i sig selv statsfinansielle, erhvervs- eller samfundsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene ventes på basis af tidligere drøftelser at være delte i forhold til forslaget og spørgsmålet om, hvorvidt nogle EU-lande skal kunne indføre generel omvendt betalingspligt for moms. Nogle lande synes villige til at imødekomme ønsker fra bl.a. Tjekkiet om midlertidigt at indføre generel omvendt betalingspligt for moms i lyset af problemerne med momssvig, mens andre lande er skeptiske.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side er det vigtigt, at momssystemet tilrettelægges, så det indebærer færrest muligt administrative byrder for virksomheder, samt at risikoen for svindel minimeres og at momsprovenuet sikres. Det er derudover vigtigt, at forslagets anvendelsesområde på hensigtsmæssig vis begrænses til lande, som har relativt store problemer med momssvig og evt. nabolande, der påvirkes af, at der indføres generel omvendt betalingspligt. Desuden skal øvrige foranstaltninger være konstateret ineffektive, der bør være sikkerhedsmekanismer, som sikrer, at virkningerne for det indre marked overvåges, og at tilladelser om generel omvendt betalingspligt kan trækkes tilbage. Regeringen vil tage præsentationen til efterretning og vil vurdere forslaget nærmere.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er ikke tidligere blevet forelagt forslaget. Udvalget er blevet orienteret om tidligere drøftelser af omvendt betalingspligt for moms, herunder i forbindelse med ECOFIN 15. januar 2016, 25. maj 2016 og 17. juni 2016.

Dagsordenspunkt 2:

Præsentation af Maltas formandskabsarbejdsprogram

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

Malta varetager EU-formandskabet i 1. halvår af 2017. Det maltesiske formandskab ventes på ECOFIN 27. januar 2017 at præsentere sit arbejdsprogram med fokus på bl.a. fremme af investeringer. Der ventes på den baggrund en overordnet drøftelse af de væsentligste sager på ECOFIN's dagsorden i foråret. Fra dansk side venter man generelt at kunne støtte formandskabets prioriteringer. De danske holdninger til de enkelte sager fastlægges når de bliver aktuelle.

2. Baggrund

Malta har EU-formandskabet i 1. halvår af 2017. Det maltesiske formandskab ventes på ECOFIN 27. januar 2017 at præsentere sit arbejdsprogram og prioriteter. Præsentationen vil være en lejlighed til at drøfte de vigtigste sager på ECOFIN i de kommende måneder.

3. Formål og indhold

Malta ventes som formand for ECOFIN at prioritere en række økonomiske, finansielle og skattemæssige sager, herunder i forlængelse af arbejdet under de foregående formandskaber. Der henvises til bilag 1 for en oversigt over aktuelt verserende sager i ECOFIN. Det må også forventes, at ECOFIN under Maltas formandskab vil drøfte mulige konsekvenser af UK's kommende udtræden af EU.

Formandskabet ventes bl.a. at prioritere gennemførelsen af det *europæiske semester 2017* samt at forsætte arbejdet med styrkelse af *Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU)* i forlængelse af ØMU-rapporten fra juni 2015 og Kommissionens kommende hvidbog om de mere langsigtede forslag i ØMU-rapporten, der ventes fremlagt i marts.

På det finansielle område ventes formandskabet bl.a. at prioritere *kapitalmarkedsunionen* med en bred række initiativer med det fælles formål at styrke kapitalmarkederne i EU og deres integration. Det gælder at fremme investeringer i særligt små og mellemstore virksomheder (SMV'er), tiltrække flere investeringer til EU, og gøre det finansielle system mere stabilt ved at åbne op for flere kilder til finansiering end bankfinansiering. Der er tale om et langsigtet projekt med flere delforslag, der vil blive fremsat og behandlet over de kommende år. De konkrete lovforslag skal behandles efter den ordinære EU-beslutningsprocedure. Projektet omfatter også gennemførelsen af en række høringer. Der ventes konkret bl.a. fokus på revision af forordningen om *europæiske venturekapitalfonde og europæiske sociale iværksætterfonde* (EuVECA/EUSEF), hvor der blev opnået rådsenighed 16. december 2016, og hvor der nu skal forhandles med Europa-Parlamentet, når denne har fastlagt sin forhandlingsposition. Der ventes også fokus på *sekuritiseringsforslagene*, hvor Rådet fastlagde sin forhandlingsposition 8. december 2015, og hvor trilogforhandlingerne ventes indledt under maltesisk formandskab. Formandskabet ventes også at fortsætte arbejdet med *bankstrukturen*, hvor Rådet fastlagde sin for-

handlingsposition 19. juni 2015, hvis behandlingen af sagen skrider frem i Europa-Parlamentet.

Formandskabet ventes også at prioritere arbejdet med *stærkelse af bankunionen*, herunder arbejdet med *risikoreduktionstiltag*, dvs. tiltag til at reducere risici for kriser i den finansielle sektor. Det gælder navnlig forslagene fremsat 23. november 2016 om revision af kapitalkravsreglerne. Pakken af lovgivningsforslag består i en revision af EU's kapitalkravsregler vedtaget i 2013 (ændring af kapitalkravsdirektivet (CRD IV) og ændring af kapitalkravsforordningen (CRR), forslag til ændring af direktivet om genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD) vedtaget i 2014, samt forslag til ændring af forordningen om den fælles afviklingsmekanisme i bankunionen (SRM) vedtaget i 2014. ECOFIN 6. december 2016 havde en indledende drøftelse af pakken.

Drøftelserne om risikodelingstiltag i form af *den fælles indskydergarantiordning i bankunionen (EDIS)* vil også fortsætte, ligesom der ventes drøftelser af en permanent offentlig bagstopper for den fælles afviklingsfond (SRF).

Herudover ventes formandskabet at prioritere arbejdet med *bekæmpelse af terrorfinansiering*, herunder forslaget om *revision af hvidvaskdirektivet*, hvor der blev opnået rådsenighed 20. december 2016. Revisionsforslaget skal nu forhandles med Europa-Parlamentet, når denne har fastlagt sin forhandlingsposition.

På skatteområdet ventes formandskabet at prioritere *kampen mod skatteundgåelse* på selskabsområdet, herunder det nye anti-skatteundgåelsesdirektiv, som blev drøftet på ECOFIN 6. december 2016, og som følger op på det oprindelige direktiv vedtaget på ECOFIN 17. juni 2016. Herudover ventes formandskabet bl.a. at arbejde videre med forslaget om *en fælles selskabsskattebase (CCTB)* og forslaget om *en fælles konsolideret selskabsskattebase (CCCTB)*. Arbejdet med en *afgift på finansielle transaktioner (FTT)* ventes også fortsat af de 10 deltagerlande i løbet af det maltesiske formandskab⁵.

På momsområdet ventes formandskabet at arbejde videre med *Kommissionens momsbehandlingsplan og bekæmpelse af momssvig*, jf. rådskonklusionerne fra ECOFIN 25. maj 2016. Formandskabet ventes at lægge vægt på arbejdet med *Kommissionens forslag om moms og e-handel*, herunder *forslaget om nedsat sats på elektroniske bøger, aviser og tidsskrifter* samt forslaget vedr. mulighed for midlertidigt i visse EU-lande at indføre *omvendt betalingspligt for moms*.

På budgetområdet ventes revisionen af EU's finansforordning at være højt prioriteret fra det maltesiske formandskabs side. Herudover vil decharge-processen for 2015-budgettet samt Monti-rapporten om EU-budgettets fremtidige indtægtssystem udgøre centrale sager på budgetområdet.

⁵ Malta deltager ikke selv i det forstærkede samarbejde om en FTT.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentets holdning til sagen kendes ikke.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Formandsskabets arbejdsprogram for ECOFIN har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

7. Økonomiske konsekvenser

Formandsskabets arbejdsprogram har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser. De konkrete sager på ECOFIN's dagsorden i 1. halvår af 2017 vil imidlertid kunne have statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landenes nærmere holdning til formandsskabets arbejdsprogram kendes endnu ikke. EU-landene ventes generelt at kunne støtte det maltesiske formandskabs arbejdsprogram og prioriteringer for ECOFIN i 1. halvår 2017.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen forventer generelt at kunne støtte det maltesiske formandskabs arbejdsprogram og prioritering. Derudover vil man fra dansk side tage nærmere stilling til konkrete sager i takt med, at de bliver aktuelle.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Bilag 1: Oversigt over igangværende ECOFIN-sager

Økonomisk-politiske sager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
Det europæiske semester	Formålet med det europæiske semester er at styrke koordinati- on og drøftelsen af EU-landenes prioriteter for den økonomi- ske politik forud for vedtagelsen af nationale finanslove o.l. Kommissionen offentliggjorde 16. november 2016 en samlet pakke vedr. det europæiske semester 2017, herunder Kommis- sionens årlige vækstundersøgelse 2017, Kommissionens vars- lingsrapport under proceduren for makroøkonomiske ubalancer 2017 samt Kommissionens udkast til Rådets økonomisk- politiske anbefalinger til euroområdet som helhed for 2017. ECOFIN vil i januar 2017 vedtage rådskonklusioner vedr. vækstundersøgelsen og varslingsrapporten samt vedtage anbefa- lingerne til euroområdet som helhed for 2017. Vækstundersøgelsen og konklusionerne fra bl.a. ECOFIN i januar 2017 vil danne grundlag for DER's generelle økonomisk- politiske retningslinjer i konklusionerne fra topmødet 9.-10. marts 2017. På baggrund af disse udarbejder EU-landene deres stabilitets- eller konvergensprogrammer samt nationale reform- programmer, som skal foreligge senest i april. Varslingsrapporten udpeger flere lande til dybdegående analyse, som ifølge Kommissionens vurdering har eller er i fare for at blive påvirket af ubalancer. De dybdegående analyser offentlig- gøres som del af en samlet økonomisk analyse for hvert EU- land i februar og vil kunne give anledning til forslag til Rådet om anbefalinger eller henstillinger om at korrigere ubalancerne. Kommissionen præsenterer i april-juni 2017 en vurdering af landenes programmer og fremlægger udkast til rådsudtalelser om programmerne og landespecifikke anbefalinger. Anbefalin- gerne til euroområdet som helhed afspejles i de landespecifikke anbefalinger til eurolande. På den baggrund skal ECOFIN i juni 2017 enes om rådsudtalelser om stabilitets- og konvergenspro- grammerne samt landespecifikke anbefalinger. Senere i juni endosserer DER de landespecifikke anbefalinger. ECOFIN vedtager formelt de landespecifikke anbefalinger i juli under Traktatens artikel 121 (og artikel 136 for eurolandene). Det maltesiske formandskab ventes at prioritere gennemførel- sen af det europæiske semester for 2017.

Styrkelse af det økonomiske samarbejde i EU (styrkelse af ØMU'en)	Det Europæiske Råd (DER) og ECOFIN har i de senere år løbende haft drøftelser af yderligere styrkelser af ØMU'en. Det aktuelle omdrejningspunkt er ØMU-rapporten fra 22. juni 2015, udarbejdet af Kommissionsformanden i samarbejde med formændene for hhv. eurogruppen, DER/euro-topmødet og ECB, og under inddragelse af formanden for Europaparlamentet. I en første fase fra 1. juli 2015 til 30. juni 2017 lægger rapporten op til tiltag på basis af eksisterende instrumenter og traktater. De fleste tiltag i denne fase er allerede gennemført eller i gang med at blive gennemført. I anden fase, der skal være færdig senest i 2025, lægger rapporten op til mere vidtgående tiltag. Her foreslås bl.a. et fælles budget for euroområdet som konjunkturstabiliseringsmekanisme. Kommissionen ventes i foråret 2017 at offentliggøre en rapport (en hvidbog) med detaljer om de langsigtede forslag og forventes at nedsætte en ekspertgruppe om ØMU-styrkelse.
Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten	ECOFIN foretager løbende vurderinger af landenes efterlevelse af Stabilitets- og Vækstpagten, herunder landenes henstillinger. Seks lande (Portugal, Kroatien, Grækenland, Spanien, UK og Frankrig) har fortsat henstillinger/pålæg under EU's procedure for uforholdsmæssigt store underskud med frister i 2016-18. Efter offentliggørelsen af Kommissionens vinterprognose med skøn for den budgetmæssige udvikling i EU-landene i 2016-18 ventes ECOFIN i marts 2016 at vurdere landenes foreløbige implementering af eksisterende henstillinger og pålæg. Det kan give anledning til rådsbeslutninger om fristforlængelser, hvis betingelserne er opfyldt, eller optrapning af proceduren, hvis landenes indsats vurderes mangelfuld. Afslutning af igangværende henstillinger/pålæg sker typisk på rådsmødet i juni. Der kan desuden løbende blive tildelt nye henstillinger til lande, som ikke i forvejen har en henstilling, men som vurderes at overtræde Stabilitets- og Vækstpagtens grænser for underskud og gæld. Udover opfølgningen på henstillinger, overvåger Kommissionen løbende, om de lande, som ikke har henstillinger, lever op til de <i>forebyggende regler</i> i Stabilitets- og Vækstpagten. Ifølge disse regler skal landene overholde deres mellemfristede mål for den strukturelle balance på de offentlige finanser (MTO) eller sikre en vis tilpasning imod MTO.
EU-investeringsplanen	ECOFIN nåede 6. december 2016 enighed om at om at forlænge og styrke den europæiske investeringsfond (EFSI). Kompromiset indebærer, at EFSI forlænges fra juli 2019 til udgangen af 2020, samt at garantien fra EU-budgettet til EIB, som EFSI

	bygger på, forhøjes fra 16 til 26 mia. euro. Kompromiset indebærer også et yderligere bidrag fra EIB til EFSI på 2,5 mia. euro udover de 5 mia. euro, som EIB bidrager med i dag. EFSI skal inden udgangen af 2020 skabe 500 mia. euro i investeringer (inkl. 315 mia. euro for perioden 2015-18, som følger af det oprindelige EFSI-forslag vedtaget i juni 2015). Der lægges også op til en særlig prioritering af klimaområdet under EFSI. Det bemærkes i kompromiset, at også sikkerheds- og forsvarsrelaterede projekter kan opnå EFSI-finansiering, hvis de lever op til EFSI's mål og principper. EIB yder ikke i dag finansiering til forsvarsprojekter, men EIB vil kunne beslutte at gøre det. Forslaget skal vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet. Det maltesiske formandskab ventes at forsøge at nå enighed om forslaget i første halvår 2017. EFSI er et led i en samlet investeringsplan som også sætter fokus på at fjerne barrierer og skabe bedre rammevilkår for investeringer (den såkaldte "tredje søjle" i planen). Formandskabet ventes også at fortsætte arbejde med denne del af planen.
Forhøjelse af den Europæiske Investeringsbanks (EIB) eksterne låne mandat / Resilience Initiative	Rådet opnåede primo november 2016 enighed om en forhøjelse af EIB's eksterne låne mandat (ELM). ELM er en garanti fra EU-budgettet til EIB, som EIB bruger til at give finansiering i udvalgte tredjelande, fx til offentlige infrastrukturprojekter og små og mellemstore virksomheder. Forslaget øger ELM fra 27 til 32,3 mia. euro for perioden 2014-20, herunder for at EIB kan gennemføre et bidrag fra EU til håndtering af migrations- og flygtningesituationen i EU's nærområder, det såkaldte "EIB Resilience Initiative". Der lægges således især op til at målrette forøgelsen til landene syd og øst for Middelhavet, men også EU's østlige naboskabslande. Forslaget skal vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet. Det maltesiske formandskab ventes at forsøge at nå enighed om forslaget i første halvår 2017.
Kommissionens vurdering af landenes implementering af finanspagten i national lov.	Kommissionen påbegyndte i starten af 2015 en vurdering af implementeringen af finanspagtens artikel 3(1) (om at indskrive en strukturel budgetbalanceregulering i national lov) i de lande, som deltager i og er bundet af pagten (herunder Danmark). Deltagerlandene er juridisk forpligtet til fuld implementering af artikel 3(1) senest 1. januar 2014. Mangelfuld implementering kan straffes med bøde på op til 0,1 pct. af BNP. Danmark har implementeret artikel 3(1) i national lov, bl.a. i budgetloven. Kommissionen ventes at fremlægge sin vurdering af landenes implementering i foråret 2017, og sagen vil herefter evt. blive drøftet på ECOFIN.

Sager vedr. EU-budgettet

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
EU's budget for 2018	Rådet forventes at vedtage retningslinjer for EU's 2018-budget på ECOFIN 21. februar 2017. Kommissionen ventes at fremsætte forslag til EU's budget for 2018 maj/juni 2017, hvorefter Rådet under estisk formandsskab fastlægger sin position til budgetforslaget senest på ECOFIN Budget 24. juli 2017.
Af rapportering fra Monti-gruppen om egne indtægter	Som del af aftalen om EU's flerårige finansielle ramme (MFF) for 2014-2020 blev der oprettet en højniveaugruppe for EU's egne indtægter efter krav fra Europa-Parlamentet. Højniveaugruppen har som formål at komme med forslag til forbedringer af EU's nuværende indtægtssystem. Højniveaugruppens formand, Mario Monti, forventes at præsentere gruppens endelige anbefalinger på ECOFIN 27. januar 2017. Det er herefter op til Kommissionen at træffe beslutning om evt. fremsættelse af opfølgende forslag til ændringer af det nuværende indtægtssystem.
Revision af finansforordningen	Kommissionen har i efteråret 2016 præsenteret et omfattende forslag til revision af EU's finansforordning. Finansforordningen indeholder de principper og regler, der styrer gennemførelsen af Unionens budget. Revisionen af finansforordningen ventes at blive prioriteret højt fra det maltesiske formandsskabs side. Her sigtes efter en rådsposition allerede den første uge af maj måned, efterfulgt af forhandlinger med EP frem til sommer. Formandskabet er dog klar over, at dette er en særdeles optimistisk tidsplan.
Decharge for EU-budgettet 2015	Revisionsretten præsenterede i november 2016 sin årsrapport om implementeringen af EU-budgettet i 2015. Rapporten danner grundlag for dechargeproceduren, hvor Europa-Parlamentet, efter henstilling fra Rådet, meddeler Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen. Processen vedr. decharge for 2015-budgettet igangsættes som det første under det maltetiske formandskab, og ventes endeligt konkluderet på ECOFIN 21. februar 2017.

Finansielle sager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
Fælles indskydergaranti-ordning i bankunionen (EDIS)	Kommissionen fremsatte 24. november 2015 forslag om en fælles indskydergarantiordning (European Deposit Insurance Scheme – EDIS) og -fond for landene i bankunionen. EDIS skal omfatte de lande, som deltager i bankunionen, herunder eventuelle deltagende ikke-eurolande, og skal reducere det negative samspil mellem banker og stater, som sås under krisen, hvor skrøbelige banksystemer og svage offentlige finanser påvirkede hinanden negativt. EDIS drøftes på teknisk niveau. Forhandlingerne i Rådet ventes at fortsætte (men næppe afsluttet) under maltesisk formandskab. Den fælles indskydergaranti er en del af det igangværende arbejdet med at styrke bankunionen. ECOFIN 17. juni 2016 vedtog en køreplan ("road-map") for dette arbejde. ECOFIN's roadmap indebærer, at EU-landene fortsætter det tekniske arbejde med EDIS og indleder de politiske drøftelser, når der er gjort yderligere fremskridt med risikoreduktion (jf. nedenfor). Endnu udestår drøftelse og enighed om alle væsentlige emner af forslaget, herunder udformningen og indfasningen af EDIS, samt om hvorvidt der skal benyttes en mellemstatslig aftale (IGA) for etablering af dele af EDIS, fx selve fonden. Det maltesiske formandskab ventes at prioritere det videre arbejde med den fælles indskydergaranti.
Pakke af risikoreduktionsforslag – forslag til revision af kapitalkravsreglerne (CRR/CRD IV) og afviklingsreglerne (BRRD/SRM)	Kommissionen har 23. november 2016 fremsat en pakke af lovgivningsforslag vedr. regulering af kreditinstitutter i EU. Pakken af lovgivningsforslag består i en revision af EU's kapitalkravsregler (CRD IV/CRR), forslag til ændring af direktivet om genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD), samt forslag til ændring af forordningen om den fælles afviklingsmekanisme i bankunionen (SRM). Forslagene skal behandles og vedtages i regi af ECOFIN (EU28). Forslagene indgår samtidig som risikoreduktionstiltag i arbejdet med at styrke bankunionen, jf. ECOFIN's roadmap af 17. juni 2016. Forslagene gennemfører bl.a. resterende Basel III-standarder i form af særligt et gearingskrav og krav om stabil finansiering (NSFR). Desuden gennemføres en standard om nedskrivningsegne passiver i de største globalt systemiske vigtige kreditinstitutter (TLAC). Desuden foreslås ændringer i kapitalkravene for at understøtte finansiering til små- og mellemstore virksomheder og i infrastruktur. Der foreslås også ændringer i rammerne for insolvensbehandling af gældsinstrumenter. Formålet med forslaget er i højere grad at ensarte EU-reglerne på området og

	sikre, at ingen kreditorer stilles dårligere i en afviklingssituation end i en konkurssituation. Under maltesisk formandskab vil der pågå tekniske drøftelser i Rådet af pakken af risikoreduktionstiltag, ligesom ECOFIN også ventes at drøfte sagen. Der vil muligvis først kunne opnås enighed om sagen under de næstfølgende formandskaber.
Permanent offentlig bagstopper for den fælles afviklingsfond	EU-landene har aftalt, at der senest i 2024 skal etableres en permanent fælles offentlig bagstopper (midlertidige offentlige lån) knyttet til den fælles afviklingsfond (Single Resolution Fund – SRF), der omfatter landene i bankunionen. Bagstopperen skal kunne yde midlertidig offentlig finansiering, hvis nedskrivning af aktionærer og kreditorer (bail-in) og de sektorfinansierede midler i SRF ikke er tilstrækkelige til at håndtere et nødlidende institut. Arbejdet med den fælles bagstopper er indledt november 2016 og ventes at fortsætte, men næppe afsluttet, under maltesisk formandskab.
Basel IV	Basel-komitéen er undervejs med nye standarder, ofte omtalt som de såkaldte Basel IV-standarder. Basel-komitéen arbejder som en del af Basel IV bl.a. på et kapitalguld. Et kapitalguld skal generelt sikre et minimum af kapital uafhængigt af risikoen på et instituts eksponeringer. Et kapitalguld kan – alt efter udformningen – indebære en eller flere nedre grænser for institutternes risikovægte for deres eksponeringer beregnet ved interne modeller. Derved kan kapitalgulvet betyde et højere kapitalkrav til institutterne end ellers. Standarderne er endnu under udarbejdelse, men ventes snart færdiggjort. Kommissionen vil derefter skulle tage stilling til, hvordan og hvornår standarderne vil skulle gennemføres i EU-lovgivningen. Det er endnu uklart, hvad Kommissionen vil lægge op til. Forslag fra Kommissionen herom vil vedrøre og omfatte alle EU-lande og vil skulle forhandles og beslutes af Rådet og Europa-Parlamentet i den normale lovgivningsprocedure.
Bankstrukturforordningen	Forslaget blev fremsat i januar 2014 og er en opfølgning på Liikanen-ekspertgruppens rapport fra november 2012. Målet med forslaget er at reducere de systemiske risici, der følger af de stadig større og mere komplekse forbundne enheder i den finansielle sektor, navnlig kreditinstitutterne. Forslaget omfatter de største kreditinstitutter i EU. Rådets kompromis fra 1. halvår 2015 indebærer bl.a., at kreditinstitutters ”egenhandel” (dvs. værdipapirhandel mv. uden sammenhæng til kundeaktivitet) skal afgrænses til separate han-

	delsenheder i institutterne. Også andre typer handelsaktiviteter skal kunne adskilles fra de omfattede institutters kernebankforretning (hvor der tages imod indskud mv.) til en separat handelsenhed ud fra tilsynsmyndighedernes vurdering af risici. Trilogforhandlingerne mellem Europa-Parlamentet og Rådet påbegyndes, når Europa-Parlamentet har færdiggjort sin behandling af forslaget. Det er muligt, det vil ske under maltesisk formandskab, men arbejdet med sagen i Europa-Parlamentet har så vidt vides ikke bevæget sig siden efteråret 2015.
Forslag vedr. sekuritisering	Kommissionen fremsatte 30. september 2015 forslag om simple, gennemsigtige og standardiserede sekuritiseringer ("STS-sekuritiseringer"). Formålet er at understøtte udviklingen af et sekuritiseringsmarked af høj kvalitet, som bidrager til finansieringen af virksomheder og dermed vækst og jobskabelse. Forslaget er en del af arbejdet med at skabe en kapitalmarkedsunion i EU. En sekuritisering indebærer, at en udlåner, typisk et kreditinstitut, udsteder værdipapirer såsom obligationer baseret på en pulje af aktiver, fx en stor mængde udlån til små og mellemstore virksomheder (SMV'er), så risikoen knyttet til disse udlån spredes og flyttes fra kreditinstituttet til investorerne. Kommissionen har samtidig fremlagt forslag til ændring af kapitalkravet for kreditinstitutter ved udstedelse og investering i STS-sekuritiseringer, så STS-sekuritiseringer kan udløse lavere kapitalkrav. Hensigten er, at det lavere kapitalkrav skal afspejle den lavere risiko ved STS-sekuritiseringer. Rådet nåede til enighed om sagen i 2. halvår 2015. Trilogforhandlingerne ventes indledt under maltesisk formandskab.
EuVECA/EuSEF	Rådet opnåede i december 2016 enighed om en revision af EuVECA- og EuSEF-forordningen, som regulerer venturekapitalfonde (EuVECA) og sociale investeringsfonde (EuSEF). Forslaget er en del af kapitalmarkedsunionen i EU, der skal gøre det nemmere for virksomhederne at finansiere sig og investere på tværs af EU, samt udvide anvendelsen af finansieringskilder uden for det traditionelle banksystem. Forslaget skal øge investeringerne i SMV'er samt i sociale virksomheder gennem EuVECA- og EuSEF-fonde ved at give større fondsforvaltere mulighed for at forvalte EuVECA- og EuSEF-fonde, fjerne dobbelte registreringskrav og udvide gruppen af aktiver, som EuVECA-fondene må investere i. Dermed skal forslaget øge udbuddet af risikovillig kapital til små- og mellemstore- samt sociale virksomheder gennem EuVECA- og EuSEF-fonde som et alternativ til lånefinansie-

	ring gennem banker. Trilogforhandlingerne ventes påbegyndt under maltesisk formandskab.
Forslag vedr. bl.a. realkreditobligationer	Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) offentliggør i januar 2017 anbefalinger vedr. mulige reguleringsrammer for 'dækkede obligationer' (såkaldte "covered bonds", herunder fx danske realkreditobligationer). Kommissionen vil på den baggrund tage stilling til udformningen af et lovgivningsinitiativ, der skal understøtte udviklingen af markeder for dækkede obligationer i EU. Kommissionen ventes at basere evt. lovinitiativer på erfaringer fra allerede velfungerende nationale markeder. Det kunne fx være den danske realkreditmodel. Der forventes et udspil fra Kommissionen i løbet af 2017.
Revision af hvidvaskdirektivet	Rådet enedes i december 2016 om et kompromisforslag, som indebærer stramninger af hvidvaskreglerne på forskellige områder. Det sker bl.a. ved at udvide hvidvaskreglerne til også at omfatte virtuelle valutaer, ved at nedsætte grænserne for hvornår salg af forudbetalte betalingskort kan undtages fra kunde-kendskabsprocedurerne, ved at skærpe kunde-kendskabsprocedurer ift. kunder fra lande med høj risiko for hvidvask mv., ved at forbedre samarbejdet mellem EU-landenes finansielle efterretningsmyndigheder, og styrke deres adgang til information nationalt, samt ved krav til at de enkelte EU-lande skal oprette et register eller lignende over bank- og betalingskonti. Trilogforhandlingerne ventes indledt under maltesisk formandskab.
Genopretning og afvikling af centrale modparter (CCP'er)	Kommissionen fremsatte 28. november 2016 forslag til forordning om genopretning og afvikling af centrale modparter (CCP'er). En CCP er en enhed, som stiller sig mellem køber og sælger i en værdipapirhandel. Formålet med CCP'er er at overtage risikoen fra markedsdeltagerne i tilfælde af, at den ene part går konkurs inden handlen er afviklet. CCP'er er reguleret på europæisk plan gennem forordningen om europæisk markedsinfrastruktur (EMIR). Der findes dog ikke EU-regler for genopretning og afvikling af CCP'er, således som der gør for kreditinstitutter gennem BRRD. Forslaget indebærer bl.a., at CCP'erne skal udarbejde genopretningsplaner, tilsynsmyndighederne skal udarbejde afviklingsplaner, at tilsynsmyndighederne får særlige beføjelser til at intervenere i CCP'ers aktiviteter, hvis deres levedygtighed er i fare, samt at en CCP kan blive afviklet, hvis den er nødlidende eller

	forventes at blive det. Rådet vil begynde drøftelser af forslaget under det maltesiske formandskab.
--	---

Skatte- og afgiftssager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
Fælles (konsolideret) selskabsskattebase (CC(C)TB)	Kommissionen fremsatte 25. oktober 2016 to forslag om hhv. en fælles selskabsskattebase (Common Corporate Tax Base (CCTB)) og en fælles <i>konsolideret</i> skattebase (Common Consolidated Corporate Tax Base (CCCTB)). Forslagene erstatter et tidligere forslag fra 2011, som grundet manglende fremdrift i forhandlingerne blev trukket tilbage. De to forslag skal nu vedtages trinvis efter hinanden, dvs. EU-landene skal først forhandle CCTB, og først derefter drøfte konsolideringen af denne. En fælles selskabsskattebase (CCTB) vil medføre, at de omfattede virksomheder skal opgøre deres skattepligtige indkomst på samme måde i alle EU-lande. Koncernen vil således fortsat skulle opgøre dens skattepligtige indkomster separat i hvert enkelt land, som den har aktiviteter i, men altså efter samme metode. I Kommissionens udspil er reglerne obligatorisk for koncerner med en samlet årlig omsætning på over 750 mio. euro (ca. 5,6 mia. kr.), og frivillige for øvrige koncerner. Konsolidering betyder, at en virksomhed eller koncern med aktivitet i flere lande kun vil skulle opgøre én samlet indkomst for hele virksomheden eller koncernen, og ikke længere for alle de forskellige filialer eller datterselskaber i forskellige lande. CCCTB vil derfor også indebære en fordelingsnøgle til fordeling af den samlede ("konsoliderede") skattepligtige indkomst på de enkelte EU-lande, hvor koncernen har aktiviteter og selskaber. Fordelingsnøglen vil afhænge af koncernens fordeling af hhv. aktiver, ansatte og omsætning. Hvert EU-land kan så opkræve selskabsskat efter sin selskabsskattesats for den andel af den skattepligtige indkomst, der efter fordelingsnøglen skal beskattes i det pågældende land. De indledende drøftelser af forslaget forventes påbegyndt under det maltesiske formandskab i 1. halvår 2017. ECOFIN ventes at drøfte status på sagen i juni 2017.
Anti-skatteundgåelsesdirektivet (Forslag om hybrid	Kommissionen fremsatte 25. oktober 2016 et nyt anti-skatteundgåelsesdirektivforslag vedr. såkaldte hybride mismatch i forhold til tredjelande, dvs. regulering af de situationer hvor et

mismatch i forhold til tredjelande)	EU-land og et tredjeland skattemæssigt vurderer selskabsenheder eller finansielle instrumenter forskelligt. Forslaget er et supplement til anti-skatteundgåelsesdirektivet (vedtaget i ECOFIN i juli 2016), der bl.a. indeholder regulering af hybride mismatch mellem to EU-lande, men ikke i forhold til tredjelande. Det forventes enighed om et kompromisforslag i ECOFIN i løbet af det maltesiske formandskab i 1. halvår 2017 (sagen skal ikke forhandles med Europa-Parlamentet).
Forslag om bedre procedurer til bilæggelse af dobbeltbeskatningstvi-ster	Kommissionen fremsatte 25. oktober 2016 et direktivforslag om obligatorisk voldgift i dobbeltbeskatningssager. Det betyder, at hvis to landes skattemyndigheder ikke kan enes om en løsning på en dobbeltbeskatningssag, så vil sagen skulle behandles af et dertil nedsat voldgiftspanel, som træffer afgørelse i sagen. Voldgiftspanelet skal udpeges til formålet ved uenigheder vedr. konkrete dobbeltbeskatningssituationer og skal bestå af repræsentanter for de involverede skattemyndigheder og uafhængige sagkyndige. De uafhængige sagkyndige vælges fra en fælles EU-liste bestående af kvalificerede personer, der opfylder kriterierne, udpeget af de enkelte EU-lande. De indledende drøftelser af forslaget forventes påbegyndt under det maltesiske formandskab i 1. halvår 2017.
Revision af rente/royaltydirektivet	Kommissionen fremsatte 11. november 2011 et forslag til ændring af rente/royalty-direktivet fra 2003. Direktivet indeholder regler om, at et EU-land ikke må beskatte renter og royalties, der betales af et selskab i det pågældende land til et associeret selskab i et andet EU-land, så man undgår dobbeltbeskatning. Kommissionen foreslår, at pligten til at undlade kildebeskatning af renter og royalties fremover betinges af, at det selskab, der modtager betalingen i et andet EU-land, er omfattet af en beskatning af betalingen i dette land. Kommissionen foreslår desuden at ændre definitionen af, hvornår et betalende selskab og et modtagende selskab er associeret, således at flere tilfælde vil være omfattet af direktivets regler. Herudover drøftes indsættelsen af en bestemmelse om bekæmpelse af misbrug i form af en obligatorisk minimumsbestemmelse (omgåelsesklausul). Nogle EU-lande mener, at man skal undersøge muligheden for at indføre en bestemmelse om reel minimumsbeskatning som betingelse for at det pågældende land skal undlade beskatning, mens andre EU-lande omvendt ikke mener, at der skal indgå et kriterium om reel minimumsbeskatning. Det er uklart, om sagen vil blive behandlet i 1. halvår 2017.

Afgift på finansielle transaktioner	Kommissionen fremsatte 14. februar 2013 forslag til forstærket samarbejde om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner (FTT) i lyset af, at der ikke kunne opnås den nødvendige (enstemmige) tilslutning til Kommissions forslag fra 2011 om en FTT for alle EU-lande. Forslaget skal indføre en harmoniseret FTT blandt de 10 EU-lande, der deltager i det forstærkede samarbejde. De deltagende lande drøfter aktuelt det forstærkede samarbejde. De ikke-deltagende lande, herunder Danmark, deltager i tekniske og politiske drøftelser af forslaget til FTT sammen med de deltagende lande, men har ikke stemmeret. Der pågår også politiske og tekniske drøftelser alene blandt til 10 deltagende lande. Sagen er senest drøftet på ECOFIN 6. december 2016. Deltagerlandene har aftalt nogle overordnede principper for afgiften. Det er dog fortsat uklart, hvilken form for FTT der evt. vil kunne opnås endelig enighed om. Sagen vil muligvis blive drøftet på ECOFIN i 1. halvår 2017.
Forslag om moms og e-handel	Kommissionen fremsatte i december 2016 fire direktivforslag om moms og e-handel. Forslagene indgår i strategien for det digitale indre marked samt i Kommissionens momshandlingsplan, som blev offentliggjort i april 2016. Forslagene indeholder initiativer vedrørende grænseoverskridende handel med varer og ydelser, herunder tiltag der bidrager til, at det bliver administrativt lettere for virksomheder at handle på tværs af EU-landenes grænser. Der indgår endvidere et forslag om, at EU-landene kan vælge at anvende en reduceret momssats for e-publikationer, således at disse sidestilles med fysiske publikationer. Det ventes, at der vil være en indledende drøftelse heraf under det maltesiske formandskab i 1. halvår 2017.
Forslag om omvendt betalingspligt for moms	Kommissionen fremsatte i december 2016 et forslag vedr. mulighed for midlertidigt i enkelte EU-lande at indføre generel omvendt betalingspligt for moms. Forslaget indebærer bl.a., at EU-lande, der er særligt ramt af momssvig, vil kunne ansøge Kommissionen om tilladelse til midlertidigt at indføre omvendt betalingspligt for moms på alle indenlandske leverancer mellem virksomheder på over 10.000 euro pr. faktura. Forslaget ventes drøftet på ECOFIN i 1. halvår 2017.
Fælles EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner.	Det indgår i Kommissionens pakke med tiltag mod skatteundgåelse fra maj 2016, at der skal udarbejdes en fælles EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner ("sortliste" over tredjelande). Formålet med listen er overordnet set at lægge

	pres på ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner. ECOFIN vedtog i november 2016 rådskonklusioner om den videre proces og udvælgelseskriterier for udarbejdelsen af listen, hvorefter det ventes, at listen kan færdiggøres og offentliggøres inden udgangen af 2017. EU's adfærdskodeksgruppe vil parallelt hermed arbejde med en fastlæggelse af mulige EU-koordinerede defensive foranstaltninger mod de lande, der vil være på den endelige liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner.
--	---

Andre sager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
IMF/G20-møder	ECOFIN ventes løbende at forberede fælles EU-holdninger til og følge op på IMF- og G20-møder, særligt G20-møderne for økonomi- og finansministre samt centralbankchefer 17.-18. marts 2017 og IMF's forårsmøde 21.-22. april 2017. Det er også muligt, ECOFIN vil drøfte aktuelle governance-spørgsmål i relation til IMF, herunder fx status for forpligtelserne om at reducere de udviklede europæiske landes repræsentation i IMF til fordel for udviklings- og vækstøkonomier.

Dagsordenspunkt 3: Europæisk semester: Kommissionens årlige vækstundersøgelse, varslingsrapporten og anbefalinger til euroområdet som helhed for 2017

KOM(2016)725, KOM(2016)726, KOM(2016)728

1. Resume

ECOFIN ventes 27. januar 2017 at vedtage rådskonklusioner om Kommissionens årlige vækstundersøgelse (Annual Growth Survey). ECOFIN-konklusionerne indgår som bidrag til Det Europæiske Råd (DER) 9.-10. marts 2017, som skal vedtage konklusioner med generelle økonomisk-politiske retningslinjer til EU-landene som helhed.

ECOFIN ventes ligeledes at vedtage rådskonklusioner vedr. Kommissionens varslingsrapport under proceduren for makroøkonomiske ubalancer som input til Kommissionens kommende dybdegående analyser af udvalgte lande med potentielle ubalancer. Endelig ventes ECOFIN at vedtage økonomisk-politiske anbefalinger til euroområdet som helhed.

Regeringen kan generelt støtte rådskonklusionerne. Regeringen forholder sig dog skeptisk ift. den del af Kommissionens udkast til anbefalinger til euroområdet helhed, der opfordrer til finanspolitiske lempelser, idet dette ikke umiddelbart synes velbegrundet, men kan være i strid med Stabilitets- og Vækstpagten. I det lys støttes den ventede enighed om at ændre den finanspolitiske anbefaling, så der ikke længere anbefales en egentlig finanspolitisk lempelse i euroområdet, herunder ikke en nærmere størrelsesorden af en sådan lempelse, men anbefales, at finanspolitikken i landene tager højde for deres respektive råderum og udfordringer under overholdelse af de finanspolitiske regler og hensyntagen til langsigtede holdbarhedsudfordringer.

2. Baggrund

Det europæiske semester 2017 blev indledt med offentliggørelsen af Kommissionens årlige vækstundersøgelse (Annual Growth Survey) 16. november 2016. Kommissionens årlige vækstundersøgelse skitserer de overordnede økonomisk-politiske udfordringer og prioriteter for EU. Kommissionen offentliggjorde ligeledes sin varslingsrapport om makroøkonomiske ubalancer for 2017 også fremlagt 16. november 2016, der lægger op til dybdegående analyser af i alt 13 lande⁶. Danmark er igen i år ikke blevet udpeget til en dybdegående analyse. Kommissionen offentliggjorde som del af samme pakke sit udkast til økonomisk-politiske anbefalinger til euroområdet som helhed.

Kommissionens vækstundersøgelse, varslingsrapporten og anbefalingerne til euroområdet som helhed blev præsenteret på ECOFIN den 6. december 2016, jf. samlenotat oversendt 24. november 2016.

⁶ Bulgarien, Kroatien, Cypern, Finland, Frankrig, Tyskland, Irland, Italien, Nederlandene, Portugal, Slovenien, Spanien og Sverige

3. Formål og indhold

ECOFIN skal på mødet 27. januar vedtage konklusioner om A) Kommissionens vækstundersøgelse for 2017, B) Kommissionens varslingsrapport for 2017 samt C) godkende økonomisk-politiske anbefalinger til euroområdet som helhed.

A) Rådskonklusioner om vækstundersøgelsen 2017

På baggrund af prioriteterne i vækstundersøgelsen for 2017, vil ECOFIN på mødet 27. januar vedtage rådskonklusioner med fokus på de vigtigste økonomisk-politiske udfordringer og anbefalinger. Rådskonklusionerne ventes blandt andet at lægge vægt på følgende:

Det europæiske semester

- Rådet deler overordnet Kommissionens analyse af den økonomiske situation og udfordringerne i EU. Struktur- og finanspolitik skal bidrage til at konsolidere genopretningen og benyttes til at adressere makroøkonomiske ubalancer, implementere ambitiøse strukturreformer og føre ansvarlig finanspolitik. På trods af forbedringer i udsigterne for den globale økonomi, er disse blevet mere usikre. Den økonomiske situation og reformimplementeringen varierer EU-landene i mellem. Trods stigende beskæftigelse står flere europæiske økonomier fortsat overfor store strukturelle udfordringer, herunder på arbejdsmarkedet. Private og offentlige gælds niveauer er faldende, men lægger fortsat en dæmper på investeringsniveauet. Væksten og beskæftigelsen begrænses endvidere af en række andre makroøkonomiske ubalancer.
- Rådet deler Kommissionens overordnede prioriteter: fremme af investeringer, gennemførelse af strukturreformer og ansvarlig finanspolitik. Disse indsatser skal spille sammen, så udfordringer adresseres effektivt på både nationalt og EU-niveau for at sikre inklusiv vækst og en holdbar økonomisk udvikling. Rådet påpeger, at der fokuseres for lidt på produktmarkedsreformer i Kommissionens vækstundersøgelse, og at disse skal prioriteres, da de har direkte positive effekter på produktivitet og produktion. Rådet er enig i, at reformer er vigtige for at øge arbejdsudbud og lige muligheder på arbejdsmarkedet, herunder kvinders og udsatte gruppers erhvervsdeltagelse. Det vil styrke vækstpotentialet og social fremgang. Rådet anerkender, at der er behov for en omfattende indsats for at integrere indvandrere og flygtninge, herunder på arbejdsmarkedet.
- Rådet er enig i, at man bør styrke gennemførelsen af reformer, herunder landeanbefalingerne, og at der bør følges op året rundt. Rådet opfordrer den Økonomiske og Finansielle Komite (EFC) og den Økonomisk-Politiske Komite (EPC) til aktivt at tage del i dette arbejde. Rådet ser frem til en substantiel drøftelse på ECOFIN i marts 2017 af implementeringen af landeanbefalinger pba. grundige analyser fra Kommissionen.
- Rådet opfordrer til yderligere, effektiv og åben dialog mellem EU-landene og Kommissionen i de respektive hovedstæder med inddragelse af nationale interessenter.

Finanspolitisk og makroøkonomisk politik

Fremme af investeringer

- Rådet noterer sig at investeringsniveauerne fortsat er lave i lyset af lave renter, rigelig likviditet og den aktuelle offentlige og private gældsreduktion. Der er et presserende behov for at fremme investeringer ved at forbedre det overordnede investeringsklima for at styrke genopretningen, øge produktiviteten og vækstpotentialet i EU. Rådet minder om rådskonklusionerne fra ECOFIN i december 2016 vedr. investeringsplanens tredje søjle om at fjerne barrierer for investeringer og vigtigheden af strukturreformer i dette arbejde. EU-landene opfordres til at nedbringe barrierer for investeringer mhp. at styrke det indre marked og det overordnede investeringsklima i EU.
- Lånebetingelserne er forbedret, men virksomhedernes adgang til finansiering varierer mellem EU-landene. Mange EU-lande har udfordringer med høj privat gæld og misligholdte lån, som hæmmer kreditformidlingen og holder investeringerne tilbage. Rådet er enig i, at velfungerende insolvensprocedurer er afgørende for virksomheders investeringslyst.
- Rådet imødeser en effektiv strategi for håndtering af den høje andel af misligholdte lån, ineffektive forretningsmodeller og overkapacitet som supplement til myndighedstilsynet med bankerne.
- Rådet påpeger, at mere udviklede og integrerede kapitalmarkeder kan frigøre investeringer i virksomheder og infrastruktur, tiltrække udenlandske investeringer og bidrage til vækst og jobskabelse. Rådet støtter fjernelse af barrierer for grænseoverskridende investeringer og arbejdet med at diversificere finansiering. Det kan øge finansieringen til infrastrukturprojekter og små og mellemstore virksomheder og sikre en mere balanceret finansieringsstruktur mellem egenkapital og gæld samt øget risikodeling på tværs af landegrænser.

Strukturreformer mhp. at modernisere EU's økonomier

- Rådet er overordnet enig i, at EU-landene bør investere mere i foranstaltninger, der øger erhvervsdeltagelse, oplæring og opkvalificering, og understreger vigtigheden af produktmarkedsreformer og markedsåbning for at øge vækstpotentialet og produktiviteten og understøtte arbejdsmarkedsreformer. Endvidere kan produktmarkedsreformer blandt andet forbedre tilpasningsevnen, bidrage til rebalancering og forebyggelse af nye makroøkonomiske ubalancer. Rådet understreger, at det indre marked fortsat er den stærkeste motor for vækst og at en yderligere uddybning bør prioriteres, herunder fsva. tjenester, kapital, energi og digitale produkter.
- Rådet understreger, at sociale sikkerhedsnet skal være finanspolitisk holdbare. Pensionssystemerne er blevet reformeret i størstedelen af EU-landene for at øge holdbarhed, effektivitet og tilstrækkelighed, men der er behov for yderligere skridt for at konsolidere reformerne.

Ansvarlig finanspolitik

- Rådet byder den gennemførte finanspolitiske konsolidering velkommen, men erkender at der er forskelle mellem landene. Rådet noterer sig Kommissionens analyse og meddelelse vedr. den finanspolitiske situation, der opfordrer til en overordnet lempelig finanspolitik i euroområdet. Rådet noterer sig endvidere, at eurogruppen i juli 2016 konkluderede, at en overordnet neutral finanspolitik i 2017 var passende. Rådet erkender betydningen af at finde en passende balance mellem behovet for at sikre holdbarhed og behovet for at understøtte investeringer for at styrke det moderate opsving.
- Rådet er enig i, at det er afgørende at EU-landene fortsat gennemfører strukturreformer mhp. at øge vækstpotentialet, og at EU-landenes finanspolitik understøtter vækst og samtidig er holdbar på sigt, samt man øger fokus på kvaliteten af offentlige udgifter og indtægter. Rådet bekræfter igen, at finanspolitikken bør føres i fuld overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten. Rådet er enig i, at nogle EU-lande overopfylder deres respektive mellemfristede budgetmål, hvilket kan give plads til at prioritere investeringer, der øger vækstpotentialet, samtidig med sikring af holdbarheden af de offentlige finanser. Rådet deler Kommissionens vurdering af, at den finanspolitiske holdbarhed er udfordret i lande med høj offentlig gæld, som gør dem sårbare overfor stød. Rådet understreger derfor behovet for fornuftig finanspolitik i EU-lande med høj offentlig gæld, som øger robustheden ved fremtidige rentestigninger.
- Rådet minder om, at Stabilitets- og Vækstpagten giver en betydelig fleksibilitet til at tilpasse finanspolitikken til konjunkturudviklingen i de enkelte EU-lande. Rådet understøtter vigtigheden af, at ønsker om yderligere fleksibilitet i Stabilitets- og Vækstpagten, herunder ift. udgifter relateret til usædvanlige og ikke-kontrollerbare begivenheder, vurderes af Kommissionen på konsistent vis og under hensyn til de principper, der er aftalt med EU-landene.

B) Rådskonklusioner om varslingsrapporten 2017

ECOFIN ventes ligeledes på mødet 27. januar 2017 at vedtage rådskonklusioner vedr. varslingsrapporten mhp. input til Kommissionens kommende dybdegående analyser af udvalgte lande med potentielle ubalancer.

Rådskonklusionerne ventes bl.a. at udtrykke flg.:

- Rådet deler overordnet Kommissionens analyse af makroøkonomiske ubalancer i EU og i euroområdet og byder fremskridt med at korrigere ubalancer velkommen. Rådet noterer sig den moderate genopretning og lave inflation, hvilket fortsat hæmmer korrektionen af ubalancer. Rådet understreger, at der fortsat er brug for en politisk indsats for at adressere ubalancer, herunder fsva. høje gælds niveauer. Endvidere kan forhøjede betalingsbalanceoverskud i eurolande med relativt begrænsede behov for gældsreduktion indikere store opsparings- og investeringsubalancer, der kræver politisk handling. Rådet noterer, at nedbringelsen af betalingsbalanceunderskud i flere eurolande og forhøjede betalingsbalanceoverskud i andre eurolande indikerer en asymmetrisk tilpasning, som har medført et stigende betalingsbalan-

ceoverskud for euroområdet som helhed, hvilket bør analyseres nærmere. Reformindsatsen mhp. at fremme investeringer og forbedre vækstpotentialet bør styrkes.

- Rådet anerkender behovet for yderligere dybdegående analyse af udviklingen i de 13 EU-lande, hvor der blev identificeret ubalancer sidste år. Analyserne skal tage højde for implementeringen af nationale tiltag til at adressere ubalancer, herunder dem der anbefales under det europæiske semester. Rådet noterer, at der fortsat eksisterer sårbarheder i nogle lande, der ikke er udpeget til dybdegående analyser, og at der er behov for at overvåge udviklingen i disse lande.
- Rådet understreger, at indsatsen skal fokusere på hovedudfordringer som høj gæld, svag konkurrenceevne og potentiel vækst, risici på boligmarkedet, betalingsbalanceunderskud- og overskud og høj ledighed. Indsatsen skal tage højde for landespecifikke omstændigheder. Rådet understreger, at makroudbalanceproceduren skal benyttes til sit fulde potentiale med anvendelse af den korrigerende arm, hvor det er relevant.
- Rådet byder Kommissionens offentliggørelse af et kompendie vedr. makroudbalanceproceduren velkommen. Rådet understreger, at transparens og forudsigelighed i proceduren er centralt for at sikre ejerskab i EU-landene, særlig f.eks. kategoriseringen af ubalancer. Rådet understreger behovet for fortsat at udvikle og forbedre de analytiske redskaber til at vurdere udviklingen i og årsagerne til ubalancer og potentielle afsmittende effekter.
- Rådet påpeger, at den specifikke overvågning under makroudbalanceproceduren hjælper til at fremme tiltag, der adresserer ubalancer. Rådet noterer sig at alle lande med ubalancer nu er underlagt specifik overvågning og byder de seneste justeringer af proceduren velkommen. Rådet understreger vigtigheden af at benytte specifik overvågning konsistent og transparent.
- Rådet deler generelt Kommissionens konklusioner i rapporterne offentliggjort som led i den specifikke overvågning.
- Rådet opfordrer Kommissionen til at være konsistent og effektiv i opfølgningen på vurderingerne i den specifikke overvågning og opfordrer EU-landene til at implementere politiske tiltag, der identificeres under den specifikke overvågning, mhp. at korrigere ubalancer.

C) Vedtagelse af anbefalinger til euroområdet som helhed for 2017

ECOFIN vil på mødet 27. januar også vedtage økonomisk-politiske anbefalinger til euroområdet som helhed. Anbefalingerne til euroområdet som helhed vil danne baggrund for eurolandenes reform- og stabilitetsprogrammer og de landespecifikke anbefalinger for de enkelte eurolande, der ventes offentliggjort i maj 2017.

Anbefalingerne er blevet drøftet siden Kommissionen fremlagde sit forslag (jf. samlenotat af 24. november) og der ventes enighed om en ændret version på det kommende ECOFIN med flg. hovedelementer:

- 1) Eurolandene anbefales at gennemføre politikker, der understøtter holdbar og inklusiv vækst på kort og lang sigt, forbedrer økonomiernes tilpas-

ningsevne, korrigerer makroøkonomiske ubalancer og sikrer konvergens. Eurolandene bør prioritere reformer, der øger produktivitet, forbedrer institutionelle rammevilkår og erhvervsklimaet, fjerner investeringsbarrierer og understøtter jobskabelse. Eurolande med betalingsbalanceunderskud eller høj ekstern gæld bør øge produktiviteten og samtidig sikre tilbageholdenhed i enhedslønomkostningerne. Eurolande med store betalingsbalanceoverskud bør prioritere tiltag, herunder strukturreformer og fremme af investeringer, der styrker den indenlandske efterspørgsel og vækstpotentialet.

- 2) Eurolandene anbefales at føre finanspolitik, der på balanceret vis både opfylder behovet for styrket finanspolitisk holdbarhed og samtidig understøtter investeringer for at styrke det skrøbelige opsving. Eurolande med risiko for ikke at efterleve kravene stillet til dem under Stabilitets- og Vækstpagten i 2017, bør gennemføre yderligere tiltag mhp. at sikre efterlevelse. Omvendt kan eurolande, der befinder sig over deres mellemfristede mål for den strukturelle saldo, have mulighed for at prioritere investeringer mhp. at øge vækstpotentialet og samtidig bevare langsigtet holdbarhed af de offentlige finanser. Eurolande, der kun delvist forventes at efterleve Stabilitets- og Vækstpagten i 2017, skal sikre efterlevelse af reglerne gennem deres nationale budgetprocedurer. Generelt bør eurolandene forbedre sammensætningen af de offentlige finanser ved at skabe rum til investeringer samt sikre effektive nationale budgetmæssige rammer.
- 3) Eurolandene anbefales at gennemføre reformer, der fremmer konkurrenceevne, jobskabelse, jobkvalitet, robusthed og økonomisk og social konvergens, understøttet af en effektiv social dialog. Det bør være en kombination af reformer, der bl.a. indebærer fleksible og sikre aftaler og vilkår for arbejdsgivere og arbejdstagere, effektive uddannelsessystemer af høj kvalitet samt livslang læring målrettet arbejdsmarkedsbehov, effektive aktive arbejdsmarkedspolitikker og moderne, holdbare og tilstrækkelige sociale sikringssystemer, der bidrager til social inklusion og arbejdsmarkedsintegration. Eurolandene anbefales at reducere skatten på arbejdskraft, særligt for lavtlønnede og i de eurolande, hvor omkostningskonkurrenceevnen er under gennemsnittet for euroområdet, samt sikre at det i eurolande uden finanspolitisk råderum sker på en budgetneutral måde.
- 4) På linje med handlingsplanen fra juni 2016 anbefales eurolandene at fortsætte arbejdet med at færdiggøre bankunionen mht. risikoreduktion og risikodeling, herunder en fælles europæisk indskydergarantiordning og den fælles bagstopper for bankunionens fælles afviklingsfond med henblik på at gøre den operationel senest inden fondens overgangsperiode udløber. Eurolandene anbefales at udarbejde og implementere en effektiv strategi for euroområdet, der skal komplementere tilsynsordninger mhp. at adressere risici i forhold til banksektorens robusthed, herunder det høje niveau

af misligholdte lån, ineffektive forretningsmodeller og overkapacitet. Eurolande med høj privat gæld bør fremme gældsnedbringelsen.

- 5) Eurolandene anbefales at tage yderligere tiltag til færdiggørelse af den Økonomiske og Monetære Union (ØMU'en) under hensynstagen til det indre marked og på en åben og transparent måde ift. ikke-eurolande. Eurolandene anbefales at fremme igangværende initiativer og arbejde på at løse langsigtede udfordringer under hensyntagen til Kommissionens kommende hvidbog om Europas fremtid.

Sammenlignet med Kommissionens forslag er der således især justeret i anbefalingen om finanspolitikken, idet der fx ikke længere som i Kommissionens forslag er tale om en anbefaling om en egentlig finanspolitisk lempelse i euroområdet, herunder en lempelse i størrelsesordenen op til 0,5 pct. af BNP.

Vækstundersøgelsen, varslingsrapporten og anbefalingerne til euroområdet som helhed forberedes fortsat på teknisk niveau frem til ECOFIN, og vil således muligvis indebære ændringer ift. ovenstående forventede hovedindhold.

Vækstundersøgelsen for 2017 og rådskonklusionerne fra bl.a. ECOFIN vil danne grundlag for DER's generelle økonomisk-politiske retningslinjer i konklusionerne fra topmødet 9.-10. marts. På baggrund af disse udarbejder EU-landene deres stabilitets- eller konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer, som skal foreligge senest i april.

Kommissionen offentliggør i februar én samlet økonomisk analyse og vurdering af hvert enkelt EU-land. Analysen omfatter dels Kommissionens vurdering af landenes opfølgning på sidste års landespecifikke anbefalinger, dels de dybdegående analyser for de 13 lande, der blev udpeget i varslingsrapporten 2017. ECOFIN skal på baggrund af de dybdegående analyser i foråret tage stilling til den videre håndtering af lande med ubalancer. ECOFIN vil kunne vedtage mulige (nye) anbefalinger som led i de landespecifikke anbefalinger eller egentlige henstillinger under makroudbalanceproceduren efter forslag fra Kommissionen alt efter ubalancerens karakter. Kommissionen vil efter landenes offentliggørelse af stabilitets- eller konvergensprogrammer i foråret også foretage en vurdering disse, herunder i lyset af de konstaterede ubalancer.

Anbefalingerne til euroområdet som helhed skal efter godkendelse på ECOFIN i januar tiltrædes på DER 9.-10. marts, hvorefter de formelt vedtages på ECOFIN 21. marts. Anbefalingerne til euroområdet som helhed vedtages alene af eurolandene (og gælder kun eurolandene).

Kommissionens udkast til landespecifikke anbefalinger fremlægges i maj og behandles i EPSCO og ECOFIN hhv. 15.-16. juni og 16. juni. DER forventes herefter at tilslutte sig Rådets endelige landespecifikke anbefalinger, hvorefter ECOFIN formelt vil vedtage dem på ECOFIN-mødet i juli.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Rådskonklusionerne om den årlige vækstundersøgelse og varslingsrapporten samt anbefalingerne til euroområdet som helhed har ikke statsfinansielle konsekvenser.

Samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Det styrkede makroøkonomiske samarbejde og overvågning, som Kommissionens årlige vækstundersøgelse og varslingsrapport er en del af, vil kunne have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang en sådan overvågning bidrager til at understøtte sunde offentlige finanser og makroøkonomisk stabilitet og dermed holdbar vækst og beskæftigelse i medlemslandene.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at kunne støtte rådskonklusionerne vedr. vækstundersøgelsen og varslingsrapporten.

Der ventes enighed om en ændret anbefaling til euroområdet som helhed, jf. ovenfor. En række EU-lande er således skeptiske over for Kommissionens forslag til anbefalinger, særligt anbefalingen om en lempelse af finanspolitikken i euroområdet som helhed, herunder fordi en sådan lempelse i den foreslåede størrelsesorden umiddelbart ikke er forenelig med landenes forpligtelser, som følger af reglerne i Stabilitets- og Vækstpagten.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generel rådskonklusionerne med det ventede hovedindhold.

Regeringen støtter generelt vækstundersøgelsens prioriteter om fremme af investeringer, gennemførelse af strukturreformer i EU-landene og ansvarlig finanspolitik. Det er en prioritet for regeringen, at EU-landene holder fast i en ambitiøs reform- og konsolideringsdagsorden.

Regeringen støtter og lægger vægt på en troværdig og konsistent implementering af reglerne i det økonomiske samarbejde, herunder makroudbalanceproceduren som led i det europæiske semester for 2017.

Det er en central prioritet for regeringen, at EU-landene og Kommissionen efterlever og håndhæver de fælles EU-regler for finanspolitik i Stabilitets- og Vækstpagten mv., som man i lyset af gældskrisen aftalte at styrke i 2011 og 2012. De landespecifikke anbefalinger vedtaget af EU-landene, herunder anbefalinger vedrørende finanspolitik, er også en central prioritet. Regeringen er således skeptisk i forhold til Kommissionens anbefaling om en gennemsnitlig finanspolitisk lempelse i euroområdet, da denne ikke umiddelbart synes forenelig med de fælles finanspolitiske regler. I det lys støttes de ventede ændringer i den finanspolitiske anbefaling, herunder at der ikke længere anbefales en egentlig finanspolitisk lempelse i euroområdet i størrelsesordenen op til 0,5 pct. af BNP, men anbefales, at finanspolitikken i landene tager højde for deres respektive råderum og udfordringer under overholdelse af de finanspolitiske regler og hensyntagen til langsigtede holdbarhedsudfordringer.

Det er desuden vigtigt, at euroområdeanbefalingerne tager hensyn til ikke-eurolande, herunder principper om åbenhed af tiltag relevante for ikke-eurolande, og at sager af relevans for alle EU-lande drøftes blandt alle EU-lande og ikke alene blandt eurolandene.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev orienteret om Kommissionens årlige vækstundersøgelse 2017, varslingsrapport 2017 og euroområdeanbefalingerne forud for ECOFIN 6. december 2016.

Vækstundersøgelsen og varslingsrapporten har endvidere været forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Finansudvalg i forbindelse med samrådet 2. december 2016 som led i de to udvalgs proces for det nationale semester.

Dagsordenspunkt 4:

Basel IV

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

På ECOFIN 27. januar 2017 ventes Kommissionen at give en status vedr. den internationale Basel-komité's aktuelle arbejde med opdaterede reguleringsstandarder på det finansielle område, de såkaldte Basel IV-standarder, som ventes færdiggjort i starten af 2017. Der ventes alene lagt op til en orientering på det kommende ECOFIN, ikke konkrete beslutninger.

Basel IV kan give betydelige udfordringer for danske kreditinstitutter. Et revideret kapitalgulv, der indebærer minimumskrav til kapital uanset risiko, kan betyde væsentligt højere kapitalkrav for særligt de danske realkreditinstitutter, som har relativt lave risici og derfor relativt lave risikobaserede kapitalkrav.

Der henvises til tidligere samlenotater vedr. Basel-standarder forelagt Folketingets Europaudvalg, især samlenotater forelagt forud for ECOFIN 8. marts 2016, 12. juli 2016 og 6. december 2016.⁷

2. Baggrund og formål

Basel-komitéen arbejder på nye standarder vedr. finansiell regulering, de såkaldte Basel IV-standarder. Det var ventet, at standarderne ville blive færdiggjort og offentliggjort primo januar 2017, men det er primo januar 2017 annonceret, at standarderne først kommer senere, evt. i marts 2017.

Kommissionen vil derefter skulle tage stilling til, hvordan den skal foreslå standarderne gennemført i EU-lovgivningen. Det er endnu uklart, hvordan og hvornår Kommissionen vil lægge op til, at standarderne gennemføres i EU. Forslag fra Kommissionen vil vedrøre og omfatte alle EU-lande og vil skulle forhandles og besluttet af Rådet og Europa-Parlamentet i den normale lovgivningsprocedure.

På ECOFIN 27. januar 2017 ventes en status for Basel IV-standarderne. Der ventes ikke lagt op til konkrete beslutninger.

ECOFIN vedtog 12. juli 2016 konklusioner om Basel IV, hvori man:

- Støtter Basel-komitéens arbejde med inden udgangen af 2016 at justere standarderne vedr. finansiell regulering mhp. at reguleringen er klar, sammenhængende og effektiv, idet reguleringens evne til at tage højde for forskelle i risiko skal bevares.
- Understreger vigtigheden af, at Basel-komitéen nøje vurderer udformning og kalibrering af reformpakken (Basel IV) på basis af en omfattende og gennem-

⁷ Det bemærkes, at Kommissionen 23. november 2016 har fremsat en pakke af nye reguleringsforslag vedr. det finansielle område, som blev præsenteret på ECOFIN den 6. december. Forslagene rummer bl.a. de Basel III-standarder, som endnu ikke er implementeret i EU, men vedrører ikke de kommende Basel IV-standarder. Pakken af 23. november 2016 omfatter bl.a. forslag om et gearingskrav, dvs. et krav til et instituts kapital ift. et instituts ikke-risikovægtede eksponeringer, fx udlån. Der er også et krav til stabil finansiering (NSFR). Der er desuden et krav om mere tabsabsorberende kapital (TLAC) i de globale systemisk vigtige institutter (G-SIFIs). Der henvises til samlenotat forelagt Folketingets Europaudvalg ifm. ECOFIN 6. december 2016.

sigtig kvantitativ konsekvensanalyse, som også tager højde for konsekvenserne af standarderne for forskellige bankforretningsmodeller og jurisdiktioner.

- Bemærker, at reformpakken ikke forventes at betyde en væsentlig forhøjelse af de samlede kapitalkrav for banksektoren og ikke at resultere i væsentlige forskelle på tværs af verdens regioner.

3. Formål og indhold

Formålet med Basel IV er ifølge Basel-komitéen bl.a. at styrke tilliden til institutternes kapitalgrundlag. Formålet er ifølge Basel-komitéen ikke i sig selv at øge kapitalkravet til institutterne væsentligt.

Basel IV-standarderne vedrører bl.a. et 1) revision af standardmetoden, 2) revision af metoden for interne modeller og 3) revideret kapitalgulv. Indholdet heraf er beskrevet nedenfor.⁸

Reglerne for kapitalgulve vil – alt efter udformning – indebære en eller flere nedre grænser for institutternes risikovægte beregnet ved interne modeller og en nedre grænse for kapitalkravet til institutterne. Reglerne sætter en nedre grænse for, hvor lavt et kreditinstitut må vurdere risikoen på fx sine udlån, og derfor også hvor lidt kapital instituttet må holde for at dække denne risiko. Når de nedre grænser for institutternes risikovægte er højere end de risikovægte, som institutterne selv beregner, så siges de nedre grænser at være bindende. De nedre grænser indebærer så et højere risikobaseret kapitalkrav sammenlignet med krav uden gulve.

Et kapitalgulv skal sikre et minimum af kapital ved at indsnævre forskelle i risikovægte og i kapitalkrav og imødegå forretningsområder med uholdbart lave risikovægte. Modsat vil det kunne have den væsentlige ulempe, at det kan betyde væsentligt højere kapitalkrav, end den reelle risiko på en eksponering vil tilsige, fx for udlån med lav risiko.

Ad. 1: Revision af standardmetoden

Basel-komitéen arbejder aktuelt på en revision af standardmetoden til opgørelse af et kreditinstituts kapitalkrav. Kapitalkravet opgjort under standardmetoden er (som IRB-metoder) et risikobaseret kapitalkrav, dvs. kapitalkravet tager højde for risikoen på de forskellige typer af eksponeringer, fx boligudlån og udlån til virksomheder. Under standardmetoden er risikovægte for de forskellige eksponeringstyper dog reguleringsmæssigt fastsatte og er således ens for alle institutter. Standardmetoden anvendes primært af de mindre kreditinstitutter, som af forskellige grunde ikke selv udarbejder interne risikomodeller. Standardmetoden danner grundlag for beregning af det reviderede kapitalgulv (se pkt. 3), hvorved det også vil få betydning for institutterne, der anvender IRB-metoden.

⁸ 2) og 3) vedrører alene kreditrisiko og ikke markedsrisiko og operationel risiko. Et kreditinstituts gennemsnitlige risikovægt afhænger af tre risikotyper; kreditrisiko, markedsrisiko og operationel risiko, hvoraf kreditrisikoen generelt vejer tungest. Kreditrisikoen er risikoen for, at en låntager misligholder sit lån. Markedsrisiko er en samlet betegnelse for risikoen for tab på grund af ændringer i kurser eller priser på finansielle instrumenter, fx aktier og obligationer. Operationel risiko er risikoen for direkte eller indirekte tab som følge af uhensigtsmæssige eller mangelfulde interne procedurer, menneskelige fejl mv.

De risikovægte, som følger af den nuværende standardmetode, baserer sig i nogle tilfælde på eksterne kreditvurderinger, hvor det lægges til grund, at eksponeringer med en lavere kreditvurdering indebærer større risiko og derfor en højere risikovægt end eksponeringer med højere kreditvurdering. Konkret vil fx lån til en A-ratet virksomhed (en relativt høj kreditvurdering) have lavere risiko i standardmetoden end lån til en B-ratet virksomhed (en relativt lavere kreditvurdering).

Basel-komitéen lægger mht. den reviderede standardmetode op til, at anvendelsen af eksterne kreditvurderinger begrænses i et vist omfang, idet kreditinstitutterne fremover vil skulle forholde sig aktivt til den eksterne kreditvurdering. Dette sker for at styrke institutternes egen overvågning og risikostyring, og at undgå, at eksterne kreditvurderinger (som fortsat er domineret af få, store ratingbureauer) automatisk får for stor vægt i den finansielle regulering. Et aspekt af den finansielle krise var således en undervurdering af risici i de store kreditvurderingsinstitutters ratinger.

Basel-komitéen ønsker også med forslaget at fjerne nogle af de nationale valgmuligheder i reguleringen for at øge sammenligneligheden i kapitalkravene på tværs af institutter. Disse valgmuligheder giver mulighed for forskellige tilsynsbaserede vurderinger af de hensigtsmæssige risikovægte og kapitalkrav under standardmetoden.

Ad. 2: Revision af metoden for interne modeller

Det var Basel II-standarderne, som blev gennemført i EU i 2007, der gjorde det muligt for kreditinstitutter – inden for nærmere regulerings- og tilsynsmæssige rammer – at benytte interne modeller (IRB-metoden) til opgørelse af deres kapitalkrav.

Basel-komitéen arbejder på at revidere rammerne for brug af IRB-metoden. Formålet med ændringerne er dels at øge sammenligneligheden af opgørelsen af kapitalkravet på tværs af institutter, og dels at mindske forskellene i forskellige institutters beregninger.

Basel-komiteen ventes bl.a. at lægge op til, at anvendelsen af IRB-metoden begrænses på nogle typer af eksponeringer. Det gælder særligt typer af eksponeringer, hvor der ikke er et tilstrækkeligt datagrundlag, hvorfor Basel-komitéen vurderer, at det ikke her er hensigtsmæssigt, at institutterne anvender IRB-metoden. Det gælder fx for kreditinstitutters eksponeringer mod andre banker og andre finansielle institutioner, store virksomheder og aktiebeholdninger og særlig långivning (såkaldt ”Specialised Lending”), fx udlån vedr. erhvervsudlejning.

Basel-komitéen foreslår derudover at sætte nye begrænsninger på de parametre, som IRB-institutterne har tilladelse til selv at beregne. Dvs. de parametre som indgår i institutternes beregning af deres kapitalkrav kan ikke være mindre forsigtige end disse begrænsninger, uanset hvad institutterne selv når frem til i deres beregninger. Dette betegnes som inputgulve, idet de lægger begrænsninger på

input i institutternes IRB-metoder. De vedrører særligt parametre for sandsynligheden for misligholdelse (dvs. sandsynligheden for at en låntager ikke kan tilbagebetale sit lån til kreditinstitutter), kreditinstituttets tab givet misligholdelse og eksponeringens størrelse ved misligholdelse. Disse parametre indgår i institutternes IRB-metoder og har i sidste ende betydning for, hvor stort institutternes kapitalkrav opgøres til at være.

Ad. 3: Et revideret kapitalgulv

Basel-komitéen arbejder på at revidere det såkaldte kapitalgulv ("Basel I-gulvet"), dvs. et minimumskrav til kapital, der gælder for kreditinstitutter, der opgør deres kapitalkrav efter de såkaldte interne modeller (IRB-metoden – Internal Rating-Based). Det vil i praksis ofte være de kreditinstitutter, som er udpeget som værende systemisk vigtige – SIF'erne. Det er også tilfældet i Danmark. Det gælder både de globalt systemiske institutter, G-SIF'er, og andre SIF'er udpeget af nationale myndigheder givet deres betydning for finansiell stabilitet i det pågældende land.

Brug af IRB-metoden betyder, at kreditinstitutter – inden for nærmere regulerings- og tilsynsrammer – bruger egne interne risikomodeller til at estimere de risikovægte, der indgår i opgørelsen af deres risikovægtede eksponeringer, fx udlån. De risikovægtede eksponeringer er grundlaget i fastsættelsen af kapitalkravene til kreditinstitutterne, idet kapitalkravene fastsættes ud fra instituttets risici.

Institutter, der ikke bruger IRB-metoden, får fastsat deres kapitalkrav ud fra standardiserede risikovægte for forskellige typer eksponeringer (den såkaldte standardmetode).

Det reviderede kapitalgulv vil gælde for institutter, der bruger IRB-metoden, og skal sikre, at deres kapitalkrav ikke bliver for lavt sammenlignet med en situation, hvor kapitalkravene i stedet blev opgjort ifølge standardmetoden. Basel-komitéen har foreløbigt annonceret, at niveauet for det reviderede kapitalgulv ventes at komme til at ligge et sted i intervallet 60-90 pct. af kapitalkravet opgjort efter den reviderede standardmetode, som Basel-komitéen aktuelt også arbejder på (se pkt. 1). Dette betegnes som et outputgulv, idet det lægger en begrænsning på slutresultatet af institutternes beregninger af deres kapitalkrav.

4. Europa-Parlamentets holdning

Ved nye lovgivningsforslag fra Kommissionen til gennemførelse af Basel-standarder i EU, vil Europa-Parlamentet være medlovgiver. Europa-Parlamentet vil skulle fastlægge sin holdning til forslag, når det måtte blive fremsat.

Europa-Parlamentet vedtog 23. november 2016 en udtalelse vedr. Basel IV.⁹ Parlamentet understreger i erklæringen bl.a., at Basel IV i overensstemmelse med princippet fastlagt af Basel-komitéen ikke skal forhøje de samlede kapitalkrav væsentligt, men samtidig styrke europæiske bankers finansielle position. Det understreges, at Basel IV skal understøtte lige konkurrencevilkår på globalt plan og ikke

⁹ <http://www.europarl.europa.eu/news/en/news-room/20161117IPR51564/basel-iii-revision-eu-banking-model-must-not-be-penalised-say-meps>.

unødigt straffe bankforretningsmodeller i EU. Det understreges, at Basel IV baseret på foreløbige indikationer fra Basel-komitéen muligvis ikke vil være i overensstemmelse med ovennævnte principper. Europa-Parlamentet opfordrer på den baggrund Basel-komitéen til at justere sine forslag, så de bringes i overensstemmelse med de af Parlamentet anførte prioriteter.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Gennemførelse af Basel-standarder i EU vil kunne have konsekvenser for gældende dansk ret. Disse vil skulle vurderes nærmere, når der måtte blive fremsat konkrete forslag.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Gennemførelse af Basel-standarder i EU ventes som udgangspunkt ikke at have statsfinansielle konsekvenser. Dette vil dog skulle vurderes nærmere, når der måtte blive fremsat konkrete forslag.

Samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Gennemførelse af Basel-standarder i EU kan have samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser. Disse konsekvenser vil skulle vurderes nærmere, når konkrete forslag måtte blive fremsat.

Gennemførelse af Basel-standarder i EU kan give udfordringer for kreditinstitutter såsom dansk realkredit, givet dansk realkredits særlige forretningsmodel med boliglån med lav risiko. Det reviderede kapitalgulv kan således betyde væsentligt højere kapitalkrav for særligt de danske realkreditinstitutter, som har relativt lave risici og derfor relativt lave kapitalniveauer.

Basel-standarderne er generelt udformet med store internationale banker for øje og ikke særlige forretningsmodeller som dansk realkredit. Konsekvenserne for dansk realkredit af Basel-standarder vil afhænge af, i hvilken form de gennemføres i EU.

8. Høringer

Sagen har ikke været i ekstern høring. Det bemærkes, at Basel-komitéen løbende har haft åbne høringer om sine overvejelser om kommende ændringer i standarderne. Regeringen har afgivet svar i disse høringer.¹⁰

¹⁰ Svar fra regeringen af 23. juni 2016 vedr. høring om begrænsninger i brugen af interne modeller:

<https://www.evm.dk/nyheder/2016/16-06-23-baselkomite-skal-tage-hojde-for-danske-boliglaan>.

Svar fra regeringen af 18. marts 2016 vedr. høring om kapitalgulv og revideret standardmetode for kreditrisiko:

<https://www.evm.dk/love-og-regler/hoeringsvar>.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes på ECOFIN at kunne tage en status for Basel IV til efterretning. Landene ventes generelt at støtte gennemførelsen af Basel-standarder i EU. En række lande ventes generelt at lægge vægt på, at der tages højde for særlige europæiske forhold, når globale standarder såsom Basel-standarder, indføres i EU. En række EU-lande har undervejs i arbejdet med Basel IV-standarderne udtrykt bekymring for, at standarderne ikke i tilstrækkelig grad tilpasses særlige europæiske forhold, hvor bekymringen særligt vedrører udformningen af kapitalgulvet. En række lande ventes generelt at lægge vægt på, at Basel IV i overensstemmelse med princippet fastlagt af Basel-komitéen ikke skal forhøje de samlede kapitalkrav væsentligt. Andre EU-lande lægger omvendt generelt vægt på ikke at afvige fra Basel-standarder, når de gennemføres i EU-lovgivningen.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tage en status for Basel IV på det kommende ECOFIN til efterretning.

Regeringen finder det af største vigtighed, at gennemførelsen i EU af globale standarder, herunder fra Basel-komitéen, tager hensyn til særlige europæiske forhold og velfungerende forretningsmodeller, fx dansk realkredit, da det ellers kan få store negative konsekvenser for danske realkreditinstitutter og Danmark. Det er en central prioritet for regeringen i EU-arbejdet med finansiel regulering.

Regeringen finder det centralt, at de risikobaserede kapitalkrav fortsat udgør ryggraden i kapitalkravsreguleringen i EU, og at det dermed i udgangspunktet er de risikobaserede krav, som binder institutterne, dvs. stiller de højeste kapitalkrav til institutterne sammenlignet med ikke-risikobaserede kapitalkrav. Dette er relevant ved indførelsen af ikke-risikobaserede kapitalkrav som fx et revideret kapitalgulv.

Dette vurderes generelt hensigtsmæssigt, givet at der er fordele forbundet med risikobaserede kapitalkrav. Risikobaserede kapitalkrav tilskynder institutterne til en fornuftig risikostyring, idet højere risiko er forbundet med højere kapitalkrav og modsat. Regeringen lægger generelt vægt på, at kapitalkrav bedst muligt afspejler eksponeringens risiko.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Samlenotater vedr. Basel-standarder i EU er forelagt Folketingets Europaudvalg bl.a. forud for ECOFIN 8. marts 2016, 12. juli 2016 og 6. december 2016.

Dagsordenspunkt 5: Endelig rapport fra Højniveaugruppen for EU's Egne Indtægter

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

Som led i aftalen om EU's flerårige finansielle ramme (MFF) for 2014-2020 blev højniveaugruppen for EU's Egne Indtægter (High Level Group on EU's Own Resources – HLGOR) oprettet efter krav fra Europa-Parlamentet. Det fremgår af en fælles erklæring, at HLGOR har som formål at komme med anbefalinger til forbedringer af EU's nuværende indtægtssystem, så det bliver mere simpelt, retfærdigt, transparent og demokratisk forankret. Formanden for højniveaugruppen Mario Monti ventes på ECOFIN d. 27. januar at præsentere højniveaugruppens endelige rapport indeholdende en række anbefalinger til EU's fremtidige indtægtssystem. Højniveaugruppen anbefaler bl.a. at indføre nye såkaldte "ægte" indtægtskilder til finansiering af EU-budgettet; fx en EU-selskabsskat, provenu fra kvotehandelssystemet eller afgift på fossile brændstoffer. Derudover anbefaler højniveaugruppen at afskaffe det nuværende rabatsystem.

Kommissionen kan på baggrund af højniveaugruppens anbefalinger fremsætte forslag til revision af EU's indtægtssystem. Dette ventes at ske i forbindelse med Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme gældende fra 2021, der fremsættes inden udgangen af 2017.

Regeringen forventer at kunne tage den endelige rapport til efterretning. Regeringen vil tage konkret stilling til EU's fremtidige indtægtssystem i forbindelse med forhandlingerne om EU's kommende flerårige finansielle ramme. Regeringen vil dog i udgangspunktet være yderst kritisk overfor evt. forslag om at indføre en EU-skat eller lignende.

2. Baggrund

Kommissionen og Europa-Parlamentet ønskede i forbindelse med de seneste MFF-forhandlinger at tildele EU reelle egne indtægtskilder, herunder en EU-moms og en finansiell transaktionsskat, hvor en del af provenuet skulle tilfalde EU's budget. Dermed ville EU-budgettets udgiftsniveau næsten være uafhængigt af bidrag fra medlemsstaterne. Kommissionen og Europa-Parlamentet ønskede desuden at afskaffe de korrektioner, som en række lande modtager i deres nationale EU-bidrag.

Der var fra Rådets side ikke et generelt ønske om en større reform af EU's indtægtssystem. Kompromisset blev derfor, at nedsætte en højniveaugruppe, som skal komme med forslag til gangbare og retfærdige forbedringer af det nuværende indtægtssystem.

Højniveaugruppens første vurdering af indtægtssystemet blev offentliggjort d. 17. december 2014 og præsenteret på ECOFIN d. 17. februar 2015. Vurderingen gennemgik EU's nuværende indtægtssystem og tidligere reformforsøg. Herudover blev der oplistet en række brede kriterier, som en evt. kommende reform af indtægtssystemet ville skulle tage højde for. Kriterierne dækkede over retfærdig

byrdefordeling, efficiens, transparens, EU-merværdi, demokratisk legitimitet, subsidiaritetsprincip, stabilitet og begrænsning af politiske transaktionsomkostninger.

Højniveaugruppen har sidenhen orienteret om status for gruppens arbejde på ECOFIN d. 12. februar 2016. Højniveaugruppen har ligeledes i samarbejde med Europa-Parlamentet afholdt en konference d. 7.-8. september 2016 om EU's fremtidige indtægter, hvor medlemmer fra EU's nationale parlamenter var inviteret.

Højniveaugruppen for EU's egne indtægter er nedsat på baggrund af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring herom i aftalen om EU's flerårige finansielle ramme for 2014-2020 (11658/13 – Joint Declaration on Own Resources).

3. Formål og indhold

Formanden for højniveaugruppen Mario Monti ventes på ECOFIN d. 27. januar at præsentere højniveaugruppens endelige rapport indeholdende en række anbefalinger til revision af EU's nuværende indtægtssystem.

Den endelige rapport bygger videre på højniveaugruppens første vurdering fra 2014 og baserer sig på eksterne studier og drøftelsen med medlemmer fra Europa-Parlamentet og EU's nationale parlamenter i forbindelse med konferencen afholdt d. 7.-8. september 2016.

Højniveaugruppen anbefaler en substantiel reform af det nuværende indtægtssystem. Højniveaugruppen vurderer det hensigtsmæssigt at gennemføre denne reform samtidig med en reform af EU's udgiftsside i forbindelse med forhandlingerne af den kommende flerårige finansielle aftale. Konkret anbefales det særligt at indføre en eller flere nye indtægtskilder, der understøtter økonomiske, sociale og miljømæssige EU-politikker. Dermed vil EU-budgettets finansiering være mindre afhængig af direkte bidrag fra medlemslandene.

Højniveaugruppen konkluderer, at der ikke er én ideel løsning, men mange forskellige egnede. Der skelnes mellem indtægtskilder, der understøtter hhv. det indre marked og finanspolitisk koordination samt miljø-, klima- og energiområdet. De forskellige indtægtskilder uddybes nedenfor.

Indtægtskilder relateret til det indre marked og finanspolitisk koordination:

- En fælles selskabsskat baseret på minimumsharmonisering af de nationale selskabsskattesystemer.
- En finansiell transaktionsskat eller alternativt en skat på finansielle aktiviteter. Højniveaugruppen anerkender her, at der kan være nogle medlemslande, der er mere villige til at implementere disse indtægtskilder end andre. I sådanne tilfælde anbefales det, at der gives mulighed for, at relevante med-

lemslande kan indføre en sådan indtægtskilde, uden at den indføres af alle EU-lande.

- En reform af den nuværende moms-indtægtskilde med henblik på at simplificere opgørelsen. Dette kan enten ske ved at anvende en fast EU-rate på udvalgte varer og services eller ved at udvide anvendelsesområdet til alle varer, services og transaktioner uafhængigt af den nationale momsrate for disse områder.

Indtægtskilder relateret til miljø, klima og energi:

- En CO2 skat eller en indirekte skat relateret til forbrug af produkter, der kræver meget CO2 at producere. Sidstnævnte vil kunne gælde både importerede og lokalt producerede varer.
- Hel eller delvis overførsel af provenuet fra EU's kvotehandelssystem til EU's budget.
- En benzinafgift eller en generel afgift på fossile brændstoffer. Dette kunne ske ved, at medlemslandene helt eller delvist overfører de nationalt opkrævede skatter på fossile brændstoffer.
- Skatter på produktion af elektricitet, transport af elektricitet eller salg af elektricitet. Hvor de første to opkræves hos elselskaberne, opkræves sidstnævnte hos forbrugerne.

Herudover ser højniveaugruppen Storbritanniens udtrædelse af EU som en mulighed for at gøre op med det nuværende rabatsystem. I tilfælde af, at et nyt indtægtssystem fører til en uforholdsmæssig stor byrde for enkelte medlemslande, kan der dog indføres tidsbegrænsede kompensationer til disse lande. Storbritanniens udtræden vurderes også at fjerne rationalet for at fastholde den nuværende moms-indtægtskilde.

Desuden er der ifølge højniveaugruppen behov for at genoverveje de faktiske udgifter og fordele ved EU, således at medlemslandene har mere fokus på de samlede gevinster forbundet med EU-budgettet, frem for en snæver nettopositionstilgang. Højniveaugruppen anbefaler derfor en ny opgørelsesmetode, hvor der tages højde for kollektive goder, grænseoverskridende effekter, økonomiske synergier og positive eksternaliteter.

Kommissionen vil på baggrund af højniveaugruppens rapport afgøre, hvorvidt der skal fremsættes et forslag til revision af det nuværende indtægtssystem som led i Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme fra 2021. Kommissionens forslag til EU's næste flerårige finansielle ramme skal senest fremsættes i 2017.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentets holdning kendes endnu ikke, men forventes positiv.

5. Nærhedsprincippet

Eftersom der er tale om en sag i relation til EU's indtægter, kan det kun behandles på EU-niveau. Sagen vurderes derfor at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Højniveaugruppens endelige rapport har ikke konsekvenser for dansk ret. Det er dog muligt, at Kommissionen vil medtage højniveaugruppens anbefalinger i Kommissionens forslag til EU's flerårige finansielle ramme fra 2021. Dette kan få konsekvenser for dansk ret, herunder særligt ordningen for EU's egne indtægter.

7. Økonomiske konsekvenser

Højniveaugruppens endelige rapport har ikke direkte økonomiske konsekvenser for Danmark. Vedtages højniveaugruppens konkrete anbefalinger til revision af EU's indtægtssystem, kan det dog få betydelige statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at kvantificere omfanget heraf.

Højniveaugruppens endelige rapport vurderes ikke at medføre samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene forventes generelt at tage højniveaugruppens endelige rapport og anbefalinger til efterretning. Der forventes dog bred skepsis mod evt. anbefalinger om en omfattende revision af indtægtssystemet, herunder indførslen af en ny EU-indtægtskilde. Dette skyldes ikke mindst, at en række lande og særligt de budgetansvarlige lande finder, at det nuværende system overordnet set er hensigtsmæssigt.

Omvendt forventes bred anerkendelse af, at Storbritanniens udtræden af EU vil medføre en revision af det nuværende rabatsystem, idet UK-rabatten i høj grad danner baggrund for en række andre landes rabatter. Der forventes dog ikke enighed om, hvordan et evt. nyt rabatsystem vil skulle indrettes.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen forventer at kunne tage højniveaugruppens endelige rapport og anbefalinger til efterretning.

Regeringen vil tage konkret stilling til EU's fremtidige indtægtssystem i forbindelse med forhandlingerne om EU's kommende flerårige finansielle ramme, når forslaget hertil foreligger. Regeringen vil dog i udgangspunktet være yderst kritisk overfor evt. forslag om at indføre en ny EU-indtægtskilde som fx EU-skat.

Regeringen finder grundlæggende det nuværende indtægtssystem fair og efficient og ser derfor ikke behov for en omfattende revision af indtægtssystemet.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN rådsmøde d. 17. februar 2015 og 12. februar 2016.